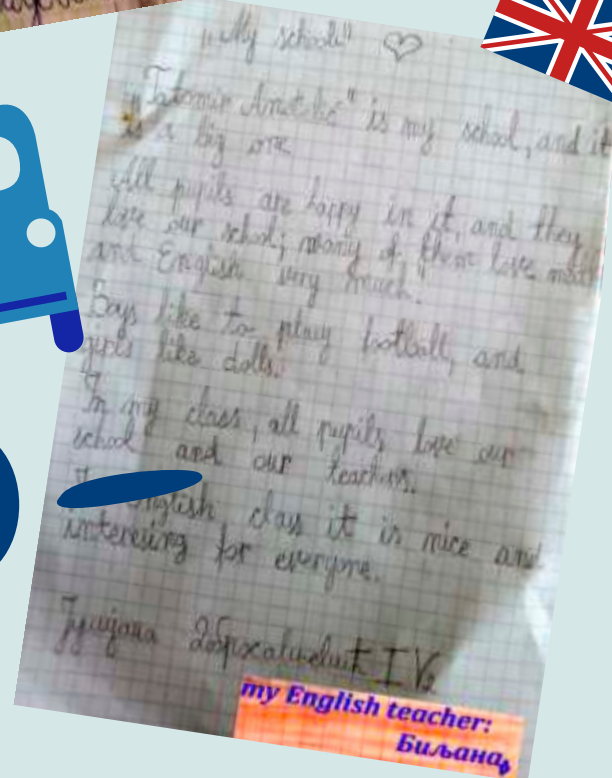
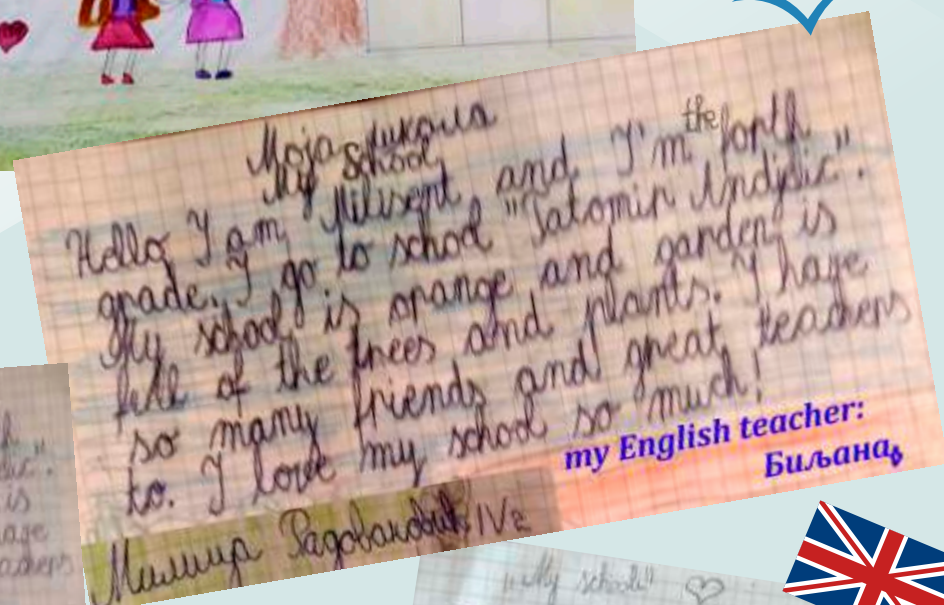
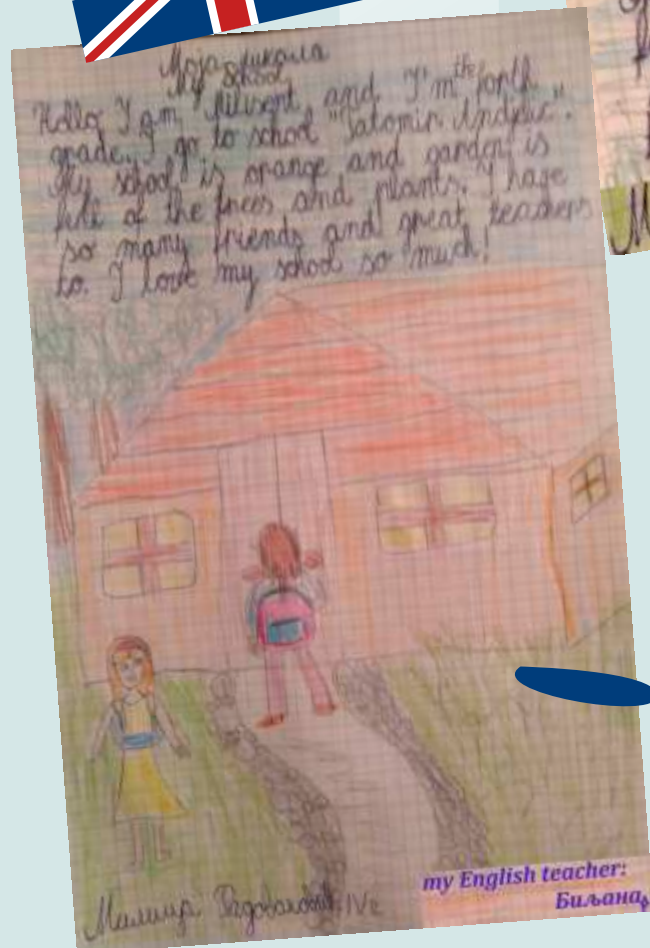
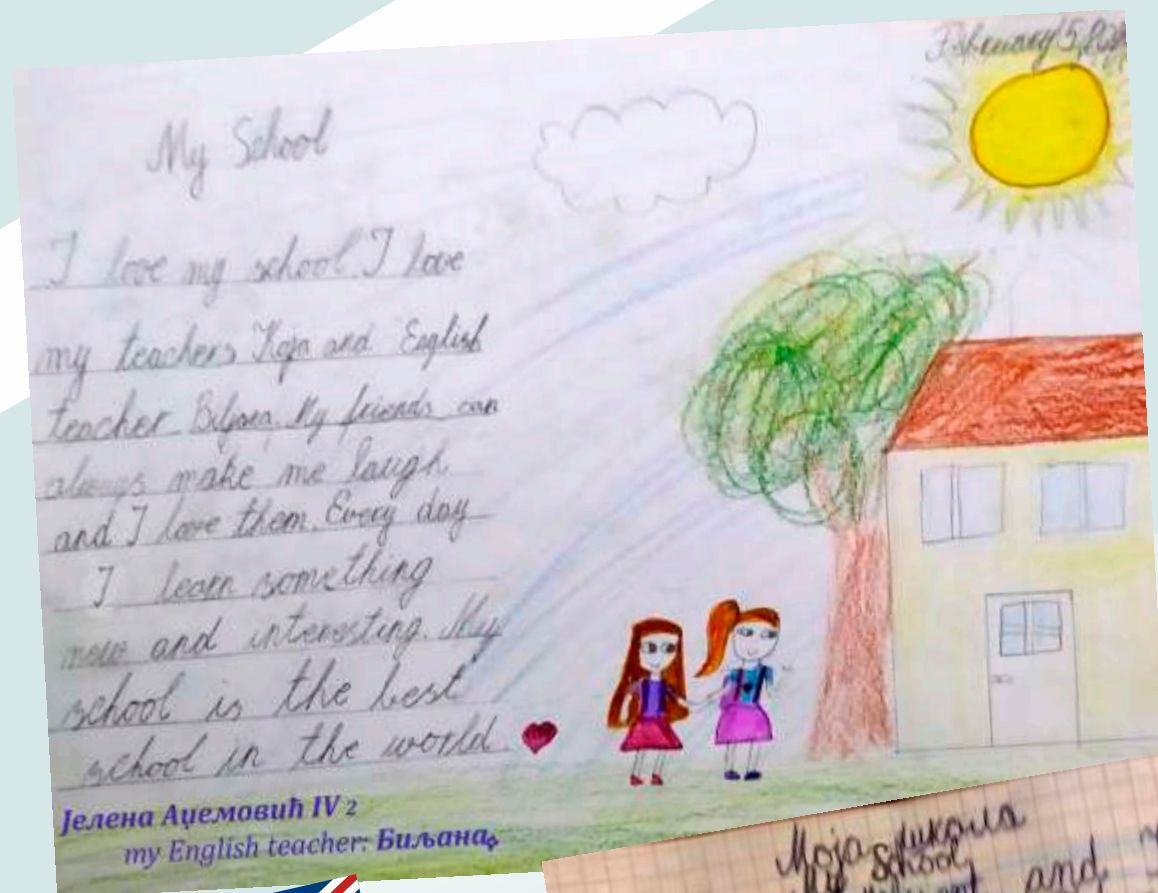

Бачка реч

ШКОЛСКИ ЛИСТ УЧЕНИКА ОШ „ТАТОМИР АНЂЕЛИЋ“ МРЧАЈЕВЦИ • Број III • јун 2020.

www.osmrcajevci.edu.rs

Драги читаоци,

Пред вама се налази треће издање часописа наше школе „Бачка реч“. У школској години 2019/20. године, која је остала за нама, урадили смо много важних ствари. Наша школа је добитник Децембарске награде града Чачка за 2019. годину. Учествовали смо на бројним конкурсима, извели смо неколико приредби, прикључили се обележавању важних датума. Заједничким учешћем на Купусијади, Међународним песничким сусретима, Ликовној колонији, Фестивалу науке у Београду, реализацијом хуманитарних акција, спортским такмичењима, подстицали смо сарадњу, размену искустава и ширили добру праксу у школи и заједници. Велику пажњу посвећивали смо превентивним активностима у циљу поштовања права ученика и заштите ученика од насиља, злостављања и занемаривања, радом одељењских старшина и стручних сарадника.

У 2019/2020. године побољшани су услови за рад у циљу унапређења наставе и учења. У овој школској години настава је обогачена за 15 лап топова, 9 пројектора и 3 рачунара. У оквиру пројекта „Повезане школе фаза 2“ урађена је АМРЕС мрежа у старој и новој школској згради. Замењена је дотрајала столарија у старој згради матичне школе (2019.), направљен нов тоалет у издвојеном одељењу у Мојсињу (децембар, 2019.), довршена је изградња Песничког трга и парка (2020.), реализовани пројекти „Школа цвећа“ и „Школа будућности – ДИГИТАЛНА ШКОЛА“ (2020/21.) итд.

Од 15. марта 2020. године, преласком на онлајн наставу, нажалост, сви смо се заједно нашли у једној нежељеној и до сада непознатој ситуацији, због чега је било потребно да будемо стрпљиви и да кроз међусобно уважавање заједнички потражимо најквалитетније решење. Једино решења у тим околностима било је „учење на даљину“, које није било у великој мери присутно у нашој школи. Међутим, исто је „силом прилика“ уведено и сада имамо прилику да оно заживи и да га учинимо квалитетним колико је то могуће. Учење на даљину представља један од највећих искорака у промени класичног образовног процеса и има предности у односу на уобичајено извођење наставе, али и недостатака. Овакав начин учења има за циљ, између осталог, да наставу ослободи просторно-временских ограничења, учини је квалитетнијом, интерактивнијом и свестранијом. Ученик у сваком тренутку може приступити информацијама и тако може имати више времена за самосталан рад и размену информација и мишљења са наставником и ученицима. О добрим и лошим странама „учења на даљину“ читаћете у следећем боју нашег часописа.

Сигурна сам да ћемо наставити истим путем, до нових успеха.

БУДИТЕ ВРЕДНИ, ЗДРАВИ И ВЕСЕЛИ!

Директор школе, Весна Јевђенијевић

**Бачка
реч**

Издавач:

Основна школа „Татомир Анђелић“

Мрчајевци

Директор:

Весна Јевђенијевић

Главни и одговорни уредници:

Весна Обрадовић Вучићевић

Весна Јевђенијевић

Редакција:

Наставници ОШ „Татомир Анђелић“

Тел/факс: 032/800-178

Текући рачун: 840-85660-04

e-mail: os.mrcajevci@mts.rs

www.osmrcajevci.edu.rs

Дизајн:

Димитрије Милић

Штампа:

„Кварк“ Жича

ОШ „ТАТОМИР АНЂЕЛИЋ“ ДОБИТНИК ДЕЦЕМБАРСКЕ НАГРАДЕ ГРАДА ЧАЧКА

Скупштина града Чачка, на седници одржаној 26. новембра 2019. године, донела је ОДЛУКУ О ДОДЕЛИ ДЕЦЕМБАРСКЕ НАГРАДЕ ГРАДА ЗА 2019. ГОДИНУ. Један од добитника Децембарске награде града за 2019. годину је ОШ „Татомир Анђелић“ из Мрчајеваца. Децембарска награда града додељена је на свечаној седници Скупштине града која је одржана 18. децембра 2019. године. ОШ „Татомир Анђелић“ почела је са радом давне 1837. године и готово два века из ове установе излазиле су генерације ђака, који су и касније као успешни ученици стицали нова образовна и друга звања. Познато је да су из ове школе поникла три академика Татомир Анђелић, Момчило Ристић, Владимир Влајо Тошић.

Татомир Анђелић, угледни физичар и астроном, по коме школа данас носи име. Поред тога школа је изнедрила четрнаест доктора наука међу којима су редовни универзитетски професори и научни радници. Десет ученика ове школе добило је звање књижевника. Ученици ове школе су стекли чинове генерала и обављали одговорне дужности у војсци од којих су двојица били народни хероји. Поред тога, добри ђаци су постали лекари, економисти, инжењери, од којих су многи успешно руководили предузећима и установама. На далеко је познато да су ученици из ове школе потврдили свој дар за музику и друге уметности, па чак постали и легенде у тој области. Ђаци ове школе успешни су и на пољу књижевности, па су Мрчајевци годинама домаћини Међународних мрчајевачких песничких сусрета. Школа има свој часопис „Бачку реч“, који излази једном годишње.

Основна школа „Татомир Анђелић“ данас има 430 ученика, обавља своју мисију у новој згради, са изузетно срећеном спортском халом и учионицама. Талентовани ученици су освојили седам републичких награда у прошлој школској години, велики број ученика освојио је награде на конкурсима за младе песнике од којих су неки данас чланови Удружења књижевника Србије. У дворишту школе почела је изградња песничког трга и песничког парка, који ће бити на располагању генерацијама овог времена и онима које тек долазе.

Песнички трг и парк у ОШ „Татомир Анђелић“ у Мрчајевцима

У недељу, 27. септембра 2020. године, на Крстовдан, Основна школа „Татомир Анђелић“ у Мрчајевцима била је домаћин јубиларних, двадесетих по реду, Међународних песничких сусрета. Иако је сама манифестација због тренутне епидемиолошке ситуације у земљи трајала само један дан, то никако није умањило њен значај нити спречило организаторе и домаћине да угосте велики број песника и љубитеља лепе речи.

Међународни песнички сусрети у Мрчајевцима имају за циљ да окупе што већи број песника, да се лепи стихови што даље чују, али и да стимулишу младе нараштаје да се „лате пера“. Због тога, осим награде „Повеља Мораве“, која се додељује песницима за укупно стваралаштво, додељује се и награда „Петар Милошевић“ за три најбоља рада на песничком конкурс за ученике. Ове године, добитници су ученици школе у Мрчајевцима: Меланија Вучинић 4/2, Михаило Вучићевић 6/1 и Милица Радовановић 4/2.

Оно што даје посебан значај овом јубилеју јесте отварање песничког трга и парка у дворишту школе. И заиста, мало је школа у Србији које се могу похвалити таквим објектом у свом склопу.

Јубиларни, двадесети Песнички сусрети, резултат су, пре свега, сарадње Удружења књижевника Србије и школе „Татомир Анђелић“, али и сарадње на локалном нивоу, тј. сарадње са представницима месне заједнице Мрчајевци и града Чачка.

„За протеклих двадесет година, нашу школу посетило је више од три хиљаде песника из Србије и земаља у окружењу. То је за нас велика част. За два дана, колико иначе трају Сусрети у нормалним околностима, кроз школу прође око сто педесет песника сваке године. Све време смо имали одличну сарадњу са главним организатором и покретачем свега, Луном Левајцем, бившим учеником наше школе и његовим бројним сарадницима. Круна дугогодишњег узајамног залагања да Сусрети трају

и буду све посећенији јесте заправо овај јубилеј“, каже Весна Јевђенијевић, директор школе у Мрчајевцима, која је за ову прилику компоновала „Оду поезији“.

ЈУБИЛАРНИ МЕЂУНАРОДНИ УСПЕШНО ОДРЖАН ПО

Централна свечаност одржана у дворишту наше Школе на новоизграђеном Песничком тргу јединственом на овим просторима.

Школа ће и убудуће имати значајну улогу у припреми и остваривању програма Песничких сусрета.

Учесници и гости, традиционално су се окупили на новоизграђеном Песничком тргу у дворишту ОШ „Татомир Анђелић“. Сусрете је отворила Милица Дачић, народна посланица са, такође народним посланицима Биљаном Јаковљевић и Душаном Радојевићем, а потом су свечано пресекли врпцу и званично отворили Песнички трг и Песнички парк, који су изграђени поводом јубилеја двадесетих Мрчајевачких песничких сусрета.

Тим поводом је Весна Јевђенијевић, директорка школе са солистом Катариниом Ђокић, извела химну мрчајевачких песничких сусрета „ОДА ПОЕЗИЈИ“, за коју је написала текст и музику.

Радомир Андрић, први добитник награде Повеља Мораве, и члан жирија, саопштио је и образложио одлуку жирија о додели међународне песничке награде ПОВЕЉА МОРАВЕ за 2020. годину. Добитници ове престижне награде за 2020. годину су: књижевници Братислав Р. Милановић и Милош Јанковић српски песници и Ранко Прерадовић, песник из БИХ Република Српска. Образложења предлога кандидата за награде, прочитао је Видак Масловарић, члан Управног одбора УКС. Награде су добитницима уручили Милица Дачић, Биљана Јаковљевић и Душан Радојевић, народни посланици. Одлуке о наградама донео је жири у саставу: Милован Витезовић, председник, Зорица Арсић Мандарић, Радомир Андрић, Срба Игњатовић (сви ранији добитници) и Луне Левајац чланови. Повеље почасног грађанина Мрчајеваца уручио је Радослав Богићевић, председник МЗ Мрчајевци.

Награду „Петар Милошевић“ коју добијају три најбиља млада песника добили су: Меланија Вучинић, прва награда, Милош Обрадовић, друга награда и Милица Радовановић, трећа награда сви

из ОШ „Татомир Анђелић“ Мрчајевци. О наградама је одлучивао жири у саставу: Надежда Танасковић, председник, Миланка Медаковић и Ивана Марковић чланови.

Награде је уручила књижевница Надежда Танасковић.

Учесници и добитници су предвиђени део програма остварили испред Песничке стене на ЗАВИЧАЈНОМ ВИДИКОВЦУ где су добитници говорили своје стихове.

Средства за награде и друге активности обезбедио је Град Чачак у износу од 250,000.00 динара. Добитницима награде ПОВЕЉА МОРАВЕ поред повеље, припада и новчани износ од по 50,000.00 динара, на исплаћене награде плаћен је ПДВ, као и повеља почасног грађанина Мрчајеваца. Младим песницима поред дипломе припада и новчани износ од 10,000.00 за прву, 7,000.00 за другу и 5,000.00 динара за трећу награду.

Закључно са одржаним двадесетим ЈУБИЛАРНИМ Мрчајевачким песничким сусретима, кроз ову манифестацију прошло је 3.190 песника. На песничкој стени су уписана имена 42 добитника (23 домаћа и 19 иностраних).

Поводом двадесетих Мрчајевачких песничких сусрета објављен је зборник поезије под насловом „Венац моравских повеља“ у коме су представљени сви добитници са по пет песама, биографијом и фотографијом. Приређивачи су Радован М. Маринковић и Луне Левајац. Значајну помоћ пружила је Стручна служба УКС, а посебно Милан Панић, који је прикупио потребан материјал од једног броја добитника. Зборник је штампан у 200 примерака, а средства за објављивање је обезбедио Град Чачак. Примерак Зборника добили су сви присутни, а једном броју је уручено посебно установљено признање „Моравски извор“.

Посебно треба истаћи да је изградња Песничког трга и Песничког парка завршена и да по свом изгледу и намени представља јединствен објект који ће поред Мрчајевачких песничких сусрета користити ученици школе за своје активности, као и

МРЧАЈЕВАЧКИ ПЕСНИЧКИ СУСРЕТИ ДВАДЕСЕТИ ПУТ У МРЧАЈЕВЦИМА

разумевање града Чачка и подршку да се за изградњу обезбеде потребна средства. Није на одмет да се каже да град Чачак спада у малобројне средине у којима се култури у целости и традиционалним манифестацијама посвећује велика пажња и подршка.

УДРУЖЕЊЕ КЊИЖЕВНИКА СРБИЈЕ, КЊИЖЕВНО ДРУШТВО МРЧАЈЕВЦИ И ОШ „ТАТОМИР АНЂЕЛИЋ“ ПРЕДЛАЖУ ДА СЕ ГРАД ЧАЧАК КАНДИДУЈЕ ЗА ЕВРОПСКУ ПРЕСТОНИЦУ КУЛТУРЕ.

Радове је квалитетно извела фирма Вибет. У одбору за изградњу Песничког трга и Песничког

парка били су: Владе Милић, заменик градоначелника града Чачка, Војо Видојевић, власник Вибета, Љубиша Спасовић, шеф градилишта и глави оперативац, Милош Чекановић, надзорни орган и стручни консултанти, Весна Јевђенијевић, директорка школе и Луне Левајац.

Двадесете Мрчајевачке песничке сусрете пратили су електронски и штампани медији: ТВ Галаксија, ТВ Прва, ТВ Б92, Чачански глас, Вечерње Новости, Политика и Књижевне новине.

Припремио Луне Левајац
(бивши ученик наше школе)

XIII ЛИКОВНА КОЛОНИЈА

у нашој школи

Настављена традиционална ликовна манифестација у варошици на обали Западне Мораве.

У просторијама ОШ „Татомир Анђелић“ у Мрчајевцима протеклог викенда (субота 7.11.2020.) одржана је 13. ликовна колонија ликовних педагога, ученика и студената уметничких школа и факултета. Традиционална манифестација је, овај пут, плански одржана са минималним бројем учесника, а због постојеће компликоване епидемиолошке ситуације уземљи.

Подсећања ради, мрчајевачка ликовна колонија настала је 2008. године када и слична ликовна манифестација у Рошцима на Каблару. Организатор обе колоније био је Регионални центар за професионални развој запослених у образовању Чачак, а идејни творац био је наш чувени сликар, Божидар Плазинић. Циљ је био двострук. Са једне стране, тежило се удруживању и бољој комуникацији ликовних педагога који раде у школама у окружењу зарад успешнијег стручног усавршавања.

Од 2010. године седиште мрчајевачке ликовне колоније постаје овдашња основна школа. Тако је и данас. Новоизграђено здање ОШ „Татомир Анђелић“ делује инспиративно на многе уметнике, па су одмах после сликара своје уточиште овде нашли и мрчајевачки песници.

Појединац који је најзаслужнији за постојање и трајање ове колоније је академски сликар и ликовни педагог из Мрчајеваца, Момчило Пауновић. Он задовољно констатује: „Потрудили смо се да не прекинемо традицију, имајући у виду све постојеће отежавајуће околности. Колекција слика се шири, па ће тако и ове године бити допуњена новим радовима. Холлови наше школе су постали својеврсна изложбена галерија где се сви осећају веома пријатно.“

Учесници тринаесте ликовне колоније су: академски сликар, Марија Пауновић (на завршној је години докторских студија); дипломирани конзерватор, Марија Сретеновић; студент Факултета Примењених уметности, Теодора Туловић; ученице средњих уметничких школа из Краљева и Чачка, Милка Баралић и Ања Недељковић. Занимљиво је поменути да је, почетком године, поменута Марија

Пауновић имала изложбу својих радова у Новом Саду, а Марија Сретеновић у Београду. Учешће на овој колонији такође су узели су и заинтересовани ученици школе домаћина. Своје ликовне радове цртали су и сликали у учионици за ликовно васпитање.

Директорка мрчајевачке школе, Весне Јевђенијевић, иначе музички педагог, и овај пут је дала додатну подршку одржавању ликовне колоније тако што се и сама латила четкице, боја и платна.

– И поред отежавајућих епидемиолошких околности нисмо желели да прекидамо традицију. Континуитет одржавања ликовне колоније у Мрчајевцима је настављен – рекла је директорка Весна Јевђенијевић. Додаје да је новембар месец када се кроз бројне активности обележава годишњица постојања мрчајевачке школе.

– Због постојеће епидемиолошке ситуације ове године нисмо у могућности да остваримо све планиране активности на обележавању 183 године постојања наше школе. Током новембра имаћемо неколико конкурса за наше ученике: ликовни, литерарни и за фотографију. Ипак поносни смо на организацију традиционалне ликовне колоније, али исто тако и на сарадњу са удружењем песника из Мрчајеваца чији јубилеј 20 година постојања је обележен отварањем песничког трга и песничког парка у кругу наше школе, што је финансирала чачанска локална управа – закључила је Весна Јевђенијевић.

Школа у Мрчајевцима је, сасвим је јасно, постала центар за промоцију културе и ослонац за уметничко деловање и стварање овдашњих ликовних, књижевних и других уметничких стваралаца. Школа за пример другима! Што се тиче радова са ликовне колоније, претходних година шира јавност је могла да ужива у овим сликама на три ликовне изложбе. Прва од њих је била у Галерији Рисим, друга у Дому културе у Чачку, а трећа у Галерији Народног музеја. Да ли је време и за четврту изложбу сазнаћемо у периоду који је пред нама.

Текст: Бојан Недељковић
Фото: Момчило Пауновић

УСПЕХ НА ТАКМИЧЕЊИМА

Успех на такмичењима – српски језик 2019/20.
Књижевна олимпијада (општинско такмичење 7.03.2020.)

1. Јана Новаковић - 3. место (седми разред)
2. Ђурђина Ђокић - 3. место (седми разред)
3. Симона Николчевић - 3. место (осмо један)
4. Анђела Лукић - 3. место (осмо један)

Ови ученици остварили су и пласман на Окружно такмичење.

Књижевни конкурси:

Дуња Крнетић, ученица петог један, има 6 награда.

1. „Дани дечје поезије и прозе“, 3. награда за причу „Неспоразум“ (12.10.2019.)
2. „Млади чувари српске народне културе“, 2. награда (11.12.2019.)
3. „Радовићев венац“, Ниш 2. награда (29.11.2019.)
4. „Светосавски конкурс“, 1. награда (24.01.2020.)
5. „Најлепша мама на свету – моја мама“, 2. награда (мај 2020.)

6. „Дисово пролеће“, 3. награда (25.06.2020.)

7. 32. Међународно такмичење хумора за децу у Лазаревцу, 2. награда септембар 2020.

Михаило Вучићевић, ученик петог један, има прво место на конкурс „Дани дечје поезије и прозе“ за песму „Судбина једног маслачка“

Актив професора српског језика

ИЗВЕШТАЈ СА ШКОЛСКОГ ТАКМИЧЕЊА УЛЕПОМ ГОВОРУ

Дана, 03.12.2019. године, одржано је школско такмичење у лепом говору. Учествовало је укупно 14 ученика.

У саставу жирија су били следећи чланови:

1. Јевђенијевић Весна, директор школе
2. Класановић Светлана, учитељица
3. Сечивановић Наташа, учитељица

Жири је једногласно одлучио да се на општинско такмичење пласирају следећи ученици:

1. Ђурђина Катанић, 1. разред
Текст: „Кројачица и маказе“, Душан Радовић
Учитељица: Милена Вранић

2. Маша Мојсиловић, 2. разред
Текст: „Не волим фризерке које секу кике“, Раде Обреновић

Учитељица: Олга Радичевић
3. Милица Вучићевић, 2. разред
Текст: „Кад дедица не зна да прича приче“, Ђани Родари

Учитељица: Рада Матовић
4. Меланија Вучинић, 3. разред
Текст: „Од читања се расте“, Јованка Петровић
Учитељица: Која Нишавић

5. Јулијана Ђорђевић, 3. разред
Текст: „Бајка о пужу голаћу и пужу са кућицом“, народна бајка

Учитељица: Светлана Ђендић
6. Ђурђа Александрић, 4. разред
Текст: „Позно јесење јутро“, Исидора Секулић
Учитељица: Слађана Маричић

Општинско такмичење ће бити одржано 7. децембра у 13 часова у ОШ „Милица Павловић“ у Чачку
Весна Радовановић,
руководилац Стручног већа за разредну наставу

МОЗГАЛИЦА (2019.)

У основној школи „Бранислав Петровић“ у Слатини настављен је овогодишњи Квиз знања „Мозгалица“. Ученици наше школе и ове године су учествовали у квизу знања „Мозгалица“ који се одржава у основној школи у Слатини. Екипу су чинили: Михаило Вучићевић V1, Маша Милутиновић VI2, Ђурђина Ђокић VII2 и Лука Милинковић VIII2. За такмичење су их припремале наставнице Маријана Милекић и Наташа Маричић.

26. децембра 2019. одржана су и преостала два четвртфинала „Мозгалице“. Своје место у другом

полуфиналу избориле су екипе основних школа „Милица Павловић“, „Бенерал Марко Ђ. Катанић“, „Татомир Анђелић“ као и школа која је управо била и домаћин ОШ „Бранислав Петровић“. Дружили смо се и са екипама „Свети Сава“, „Ратко Митровић“ и „Свети Ђакон Авакум“.

У четвртак 23. и петак 24. јануара одржана су полуфинална надметања. Сви учесници полуфинала показали су изузетно знање и снажљивост, а пласман у финале су избориле четири најуспешније екипе: ОШ „Др Драгиша Мишовић“

1. ОШ „Бранислав Петровић“
2. ОШ „Танаско Рајић“
3. ОШ „Татомир Анђелић“

У финалном кругу који се одржао 28. фебруара, ученици наше школе су освојили 4. место и на томе им честитамо!

Пласмани ученика из биологије
2019/20.

Оштинско такмичење из биологије
Лука Милинковић – 2. место
Национална Еколошка Олимпијада-НЕО2020

НЕО 2020 - окружно такмичење
Ана Ранковић – 8. разред, 1. место
Александра Ђуришић – 8. разред, 1. место
Ђорђе Љубичић - 8. разред, 2. место
Лука Милинковић - 8. разред, 2. место

НЕО 2020 – републичко такмичење
Ана Ранковић – 8. разред, 1. место
Александра Ђуришић – 8. разред, 2. место
Ђорђе Љубичић - 8. разред, 1. место
Лука Милинковић - 8. разред, 3. место

Међународна Јуниорска Еколошка Олимпијада -
IYOECO2020

IYOECO2020 - окружно такмичење
Ана Ранковић – 8. разред, 1. место
Александра Ђуришић – 8. разред, 2. место
Ђорђе Љубичић - 8. разред, 1. место
Лука Милинковић - 8. разред, 2. место

IYOECO2020 - републичко такмичење
Ана Ранковић – 8. разред, 1. место

IYOECO2020 - међународно такмичење
Ана Ранковић – 8. разред, 2. место

Ментор ученицима на свим такмичењима је била Драгана Лазић.

„Табла Фест 20“

На овогодишњи конкурс Нишког креативног студија и Интернет часописа за подстицање дејег стваралаштва „Табла“ за најбоље литерарне и ликовне радове ученика основних школа одазвало се више од 250 аутора са укупно 315 литерарних и ликовних радова.

Сви ликовни и литерарни радови са овогодишњег конкурса ће бити представљени у Интернет часопису за подстицање дејег стваралаштва „Табла“ (сваког дана по један, тачно у подне), као и у Зборнику радова који ће изаћи у електронском облику и биће доступан свима – бесплатно.

Жири у саставу Ивана Ђукровић, песникиња, Момир Драгићевић, књижевник и Срђан Сиђа Живковић, главни уредник Табле.

У другој категорији:

1. место: Дуња Крнетић, VI-1, ОШ „Татомир Анђелић“ Мрчајевци, Србија, Ментор: професор Снежана Симеуновић.

На конкурс Дечјег културног центра Београд „Домовина се брани лепотом“, у категорији фотографије, Михаило Вучићевић 6/1 освојио је прво место.

На ШЕСТОМ конкурс „Школски зелени прес 2020.“ у организацији ЕКОЛОШКОГ УДРУЖЕЊА „ЗЕЛЕНО ПИТАЊЕ“ из Новог Сада учествовале су 93 школе и преко 300 ученичких радова. Ученице наше школе које су похваљене и награђене, чији су се радови издвојили у категорији ФОТО РАДОВА су:

- Теодора Поповић - 8/1 са радом „Корацима кроз моје Мрчајевце“.

- Тамара Ратковић - 8/2 са радом „Бисер Западне Мораве“.

Ментор Драгана Лазић.

САВИНДАН

2019

И ове, као и претходних година, Савиндан је обележен како у матичној школи, тако и у пет издвојених одељења ОШ „Татомир Анђелић“. У име школе, присутне ученике, запослене, родитеље као и представнике локалне самоуправе поздравила је Весна Јевђењјевић, директор ове скоро два века старе установе. Милорад Јевђевић је у име Града Чачка доделио школи скроман поклон – икону Светог Саве у дуборезу.

Програм у матичној школи у Мрчајевцима започео је хорским извођењем „Химне Светом Сави“ након чега се приступило ломљењу славског колача. Осим химне, хор је извео још две песме – „Милешевку“ и „Над атонским храмом“.

Програм су својим учешћем обогатили ученици првог и другог разреда рецитовањем стихова о Светом Сави, док су ученици седмог разреда говорили о Савиним стопама и заслугама овог великог српског просветитеља.

У самој завршници приредбе, присутни су имали прилику да виде драмско извођење текста „Свети Сава и ђаво“ које су припремили вредни петаци и које је испраћено громким аплаузом.

Овим пригодним програмом је, по ко зна који пут, приказан културно-историјски значај Светог Саве у развоју српских школа.

ПРИЈАТЕЉИ СУ КАО ЗВЕЗДЕ

2019.

Школа је одувек била образовно-васпитна установа у којој ученици „стичу знање и лепо васпитање“. Међутим, ако на школу гледамо из угла деце, схватићемо да је за њих школа место где се рађају прве љубави и другарства за цео живот.

У новембру 2019. године, обележили смо 182 године постојања наше школе. Током септембра и октобра одржане су бројне активности из различитих области, а завршна свечаност одржана је 7. новембра. Ученици млађих разреда говорили су стихове о другарству, док су најстарији, осмаци, извели представу „Пријатељи су као звезде“, што је уједно био и слоган прославе. Представа је рађена по тексту Ирене Златковић из Ниша, а извели су је ученици 8/2 одељења уз подршку наставнице Весне Обрадовић Вучићевић. Током трајања представе, публика је могла да чује причу о дискриминацији и вршњачком одбацавању због социјалних разлика и како то може утицати на свест детета. Сама прича је нешто што се, нажалост, дешава често па је циљ представе и био да се скрене пажња на овакав проблем. Сви заједно, млађи и старији ученици уз пратњу хора, пренели су важну поруку о пријатељству и још једном нас подсетили на стихове чувеног Пере Зупца: „Добар друг ти вреди више“.

У времену у којем живимо, пријатељи некада значе више него и сама породица па је и тема пријатељства непресушни извор инспирације.

2020.

Школа „Татомир Анђелић“ 11. новембра обележава Дан школе. Због епидемиолошке ситуације, свечаност која се традиционално приређује поводом Дана школе неће бити одржана. Тим поводом, директорка школе Весна Јевђенијевић упутила је честитку ученицима и запосленима и поруку свима који су претходних година својим присуством на овај дан посећивали школу:

„Драги ученици, уважене колеге, поштовани пријатељи школе, ове године када школа слави 183. годину свог постојања и рада, кроз неколико активности обележићемо Дан школе: уређење школског дворишта кроз пројекат „Школа цвећа“, 13. Ликовну колонију реализовали смо 7.11.2020. године, уређење простора школске библиотеке, новембарске конкурсе (литерарни, ликовни и избор фотографије) на тему школе и завичаја.

У име колектива и у своје лично име, честитам ученицима који су школској 2019/2020. године остварили успе-

хе на такмичењима, као и генерацији прошлогидишњих ученика 8. разреда са жељом да сви ви који сте стекли образовање у ОШ „Татомир Анђелић“ будете успешни у даљем школовању и да вам тренуци проведени у школи буду у лепом сећању.

Због тренутне околности изазване вирусом Ковид 19, нисмо у прилици да приредимо планирану свечаност и заједно са вама – нашим ученицима, колегама у пензији, гостима, поделимо радост јер у овом периоду је најважније да се придржавамо прописаних мера и да сви будемо здрави.

Захваљујемо се свим институцијама на доброј и успешној сарадњи у протеклој години. Поносни смо на децембарску награду града Чачка која је додељена нашој школи и на успешној сарадњи са удружењем мрчајевачких песника, који су последњих година централну манифестацију пренели у школу. Поводом 20 година Међународних песничких сусрета, захваљујући граду Чачку и нашим бившим ученицима, у школском дворишту изграђен је песнички трг и парк. Некада је наша школа била огледна, данас нам је циљ да буде угледна, да наши ученици стекну квалитетна и трајна знања у нашој школи.

Надам се да ће нам пандемијске околности дозволити да свечану доделу захвалница и награђеним радовима наших ученика, уз пригодан програм и у присуству пријатеља, уручимо 28. јуна на Видовдан.“

Причали су ми старији

Јесен се полако приближава крају, дани су краћи а ноћи дуже. Док се кишне капи сливају низ прозорско окно, питам се зашто време тече као узбуркана река...

Изненада чух шкрипу врата и у собу уђе мој деда. Погледа ме својим благим погледом и кроз осмех ме упита: „А шта си се то замислио?“ Седе деда поред пећи и поче да ми прича: „Иде зима и почињу славе. Српски народ има много светаца. Славили смо и ми Светог Саву, сећам се као да је било јуче... Облачили смо беле кошуље... Пре више од осам векова родио се у Србији један мали принц. Звао се Растко Немањић. Био је богат и леп и сва врата славе била су му отворена, али се он замонашио. Сава је у Светој Гори живео мирно, али бурни догађаји у његовој земљи изазвали су да почне да се залаже да заустави ратове и измири српску браћу.“

Изненада, као да се у њему пробудила давно угашена ватра, настави: „Учинио је Свети Сава много за

српски народ, издејствовао независност српске православне цркве и постао њен први архиепископ. Подигао је заједно са оцем манастир Хиландар, као и многе манастире и школе. Отварао је и прве болнице при црквама. Био је неуморан... У позним годинама оболео је и умро 1237. године. Затим је пренесен у манастир Милешева.“

Лице му се одједном згрчило док је наставио да прича: „Турци су по наређењу Синан-паше пренели мошти Светог Саве из Милешева у Београд и спалили на једној пољани на Врачару. Ту се данас налази храм. Спаљивањем моштију Турци су само ојачали дух нашег народа. У аманет нам је оставио писма, црквена правила и биографију. Због тога слаavimo дан смрти Светог Саве као школску славу, а љубав и дивљење Срби су највише исказали у химни коју певаш са својим другарима, са жељом да се сачува најдражи српски лик.“

Погледао ме је, мило рекавши:

„Ако заборавимо прошлост, да ли уопште постојимо? Људи попут њега живе вечно јер печат дела који они оставе траје за покољења.“

Андреј Пауновић II/2

Причали су ми старији

Учи да волиш људе и реке,
Птице,
И шуму,
И жбун крај пута.
Старију баку
И друге секе,
И малени лист што плута.

Учи да волиш књигу и писмо,
И своју земљу,
И народ у њој,
Па и слободу,
што нема цену,
јер само је тако човек свој.

Учи да волиш
Други нек суде
Да свету угодиш ти се не труди
Једино што је истински важно,
То је да будемо добри људи.

Меланија Вучинић, 4/2

Причали су ми старији

Једном ми је дека, док смо пили топли чај, причао како је било док је он ишао у школу.

Школа је била удаљена 4 километара од његове куће. Морао је да иде пешке по блатавим путевима. У једној руци је носио торбицу са Букваром и таблицу множења, а у другој руци торбицу са ужином. Волео је да дели ужину са другарима на путу до школе. У школској кухињи служили су чај или белу кафу уз хлеб са џемом. У његовом одељењу је било чак четрдесет ученика. Мој дека каже да је баш волео да иде у школу! При повратку из школе волео је да игра фудбал са својим другарима. Лопта је била направљена од чарапе у коју су стављали крпе.

Мислим да је мој дека имао баш лепо детињство! Волео бих да сам и ја могао да идем са деком у школу.

Стефан Бојовић II/2

Причали су ми старији

У нека давна времена, нашим улицама се није чуо звук мотора ни аутомобила, причали су ми старији.

Те улице по којима ми данас ужурбано корачамо, некада су биле прекривене каменом, испуњене децом грајом и топотом коњских копита. Много тога се променило у данашње време, људи су се променили, улице су се промениле, начин живота је другачији, али природа и даље одолева свакој промени. Брезе још увек раздрагано плешу, пастелне боје сувог лишћа остале су најлепше на јединствен начин и још много тога у природи се није променило. Човек је такође део природе, али се прилично отуђио од ње због разних утицаја савремених технологија. Причали су ми старији како су током зимских периода били толики снежни сметови због којих деца нису могла да дођу до школе. Тада су старији мештани, родитељи, комшије заједничким снагама правили тунеле да деца не би изостала са наставе.

Чак иако су некада људи на селу имали доста послова на пољу, око стоке, ипак су налазили времена да се посвете једни другима. Без обзира на то у каквом времену живимо, битно је да чувамо заједницу јер ће она сачувати нас!

Милица Радовановић 4/2

РЕКРЕАТИВНА НАСТАВА НА ЗЛАТИБОРУ

ВРЕМЕ: 17.02. – 23.02.2020.

ОДЕЉЕЊА: I/1, I/2, II/1, II/2, III/1, III/2, IV/1, IV/2, ИО Вујетинци, ИО Остра и ИО Катрга
ЦИЉЕВИ:

- очување, подстицање и унапређивање укупног здравственог стања ученика, њиховог правилног психофизичког и социјалног развоја;

- стварање основа за усвајање активног, здравог и креативног начина живота и организовања и коришћења слободног времена;

- проширивање постојећих и стицање нових знања и искустава о непосредном природном и друштвеном окружењу;

- развијање еколошке свести и подстицање ученика на лични и колективни ангажман у заштити природе;

- социјализација ученика и стицање искустава у колективном животу, уз развијање толеранције и одговорног односа према себи, другима, окружењу и културном наслеђу;

- развијање позитивних односа према националним, културним и естетским вредностима.

САДРЖАЈ: Од пријављених 119 ученика наше школе на рекреативну наставу пошло је 117 ученика.

У пратњи ученика пошли су учитељи Слађана Вукосављевић, Милена Вранић, Рада Матовић, Олга Радичевић, Која Нишавић, Слађана Маричић, Данка Петровић, Бојана Новаковић, Мира Срњић, Наташа Сечивановић и Весна Радовановић, педијатар Миланка Борђевић, представник агенције.

Кординатор рекреативне наставе је била учитељица Слађана Маричић.

Путовање је протекло без проблема, у пријатном расположењу. Рекреативна настава је обухватила боравак у одмаралишту „Голија“ на Златибору у ком су ученици боравили у трокреветним, четворокреветним, петокреветним и шестокреветним собама.

По доласку у одмаралиште и након смештаја по собама, обављен је радни састанак са управником одмаралишта, рекреаторима Марком и Стефаном и

педијатром. Договорен је распоред активности. Дневне активности су пажљиво испланиране:

8:00 – буђење и јутарња хигијена

8:30 – 9:00 – доручак

9:00 – 10:00 – припреме за шетњу

10:00 – 12:00 – шетња и упознавање планине (шетња по центру Златибора уз занимљиву причу водича о историји Златибора, шетња до Дино парка уз боравак у парку, играње у парку, коришћење „Zip line“ спуста, топао чај, разгледање језера и животиња у парку, шетња до ранча „Пастув“ уз јахање коња, шетња до метеоролошке станице, шетња до споменика, обилазак цркве Св. Преображења.

13:00 – 13:30 – ручак

13:30 – 15:00 – спортске активности, клискање, базен (по групама)

15:00 – ужина

15:15 – 16:00 – одмор

16:00 – 18:00 – спортске активности у сали и на снегу, базен, слободне шетње до центра, попуњавање лексикона, наставних листића (по групама)

18:30 – 19:00 – вечера

19:00 – 20:00 – одмор и припрема за вечерњу журку

20:00 – 22:00 – журка (вече упознавања, покажи шта знаш, модна ревија, шиз фриз, маскенбал, пицама журка, додела диплома)

22:00 – 22:30 – вечерња хигијена и припрема за спавање.

Планирани циљеви и садржаји рекреативне наставе су остварени у потпуности. Смештај, храна, рекреатори, све планиране активности су биле на очекиваном нивоу. Расположење деце је било одлично. Здравље на задовољавајућем нивоу. Код неколико ученика је дошло до симптома вируса и температуре, али је докторка пружила сву потребну помоћ. Планирани наставни садржаји су у потпуности реализовани.

Мрчајевци, фебруар 2020.

Скијање у Чешкој

Валашке Мезиричи се налази у источном делу Чешке, у подножју планинског венца Бескиди чији је највиши врх Бабаи гора, висок 1725 м. Град се налази у регији Злин и има око 25 хиљада становника. Лежи на ушћу Всетинске и Рожновске Бечве, где се ове две реке спајају у реку Бечву.

Садашњи град је настао спајањем два града, града Красно на десној обали и града Мезиричија на левој обали реке Рожновска Бечва. Први писани траг о граду потиче из 1297. године. На територији града се налазе два дворца: Жеротина, који доминира градом, и дворца Кинских, у чијем саставу је и дворски парк. Историјску традицију ткања таписерија одржава светски позната Моравска мануфактура таписерија. Валашке Мезиричи нуди својим грађанима и посетиоцима и квалитетне објекте за спортске активности, као што су: затворени и отворени базени, летњи стадион, фудбалски терени итд. Кроз град пролази бициклистичка стаза Бечва, која је важна карика са осталим градовима.

Скијалиште Кучерка се налази на 30 км од града. Има шест стаза, три ски лифта и погодно је за почетнике.

СКИЈАЊЕ УЧЕШКОЈ – ИЗ МОГ УГЛА 2020.

На почетку зимског распуста отпутовала сам на скијање у Чешку где сам остала седам дана. На зимовању сам упознала многе другаре из различитих школа, али и лепоте скијања.

На зимовање сам пошла као представница наше школе са још 35 ученика из других основних школа, са професорима и представницима локалне самоуправе. Били смо смештени у мањем граду, прелепо уређеном и веома чистом. Град се зове Валашке Мезиричи. Собу сам делила са другарицом Тијаном Пешов из Основне школе „Филип Филиповић“ и са којом сам и након повратка остала у контакту. Замак Жеродин, у ком смо одсели, имао је диван поглед на центар града.

Сваки дан боравак био је испуњен различитим активностима, што ме је радовало. На овом зимовању сам први пут стала на скије и то је заиста незабораван тренутак. Падова на почетничкој

скијашкој стази било је безброј, али оно што је било важно јесте устати. На стази смо остајали до 15:00 часова, са паузом за ручак.

Поред скијања, ишли смо у обилазак града, у имагинаријум, на хокејашки тренинг, у куглану (и то је оставило посебан утисак на мене јер сам се и у том спорту први пут опробала), на базен... Све време боравак, наши професори су били веома коректни, деца се међусобно дружила. И мада је седам дана прошло веома брзо, ипак је времена било довољно да се склопе нова пријатељства што је употпунило ово чаробно путовање. Памтићу своје прве скијашке покрете, падове и смех због истих, памтићу другове и ведре професоре...

Захвална сам организаторима путовања, мада највећу захвалност дугујем директорки и својој разредној што су ми пружиле шансу да упознам нове пределе и људе.

Александра Ђуришић 8/2

Фестивал науке

2019. година

Ученици наше школе, од 5. до 8. разреда, посетили су тринаести по реду Фестивал науке у Београду под слоганом „Разоткривање“ у пратњи Драгане Лазић, наставнице биологије, Марије Савић, наставнице географије, Благоце Недељко-вић, наставнице физике и Снежане Симеуновић, наставнице српског језика.

Циљ Фестивала науке је да афирмише познате и промовише неафирмисане научнике са домаћих и страних простора, али и да подстиче интересовање за науку врло једноставном демонстрацијом чињенице колико је она сама по себи интересантна, инспиративна и надасве забавна.

Ученици су имали прилику да прођу кроз јединствену авантуру рушења научних митова и бројних заблуда уз помоћ науке и неизбежне дозе радозналости и забаве!

У време када истина неретко пада у други план, а тумачење чињеница постаје важније од њих самих, наука се испоставила као одлично оруђе против свих ових, али и многих других заблуда, као сигурно уточиште за све који и даље негују критички дух и радозналост, али и прави путоказ за оне који желе да граде земљу будућности по мери свих нас.

Ситна сујеверја и озбиљне заблуде

Тема фестивала, била је повод за незаборавно дружење, у складу је са тринаестим издањем фестивала.

– С обзиром на то да је број тринаест заштитни знак сујеверја, одлучили смо да на тринаестом Фестивалу

науке нашим сарадницима дамо задатак да разоткрију сва она ситна сујеверја, али и посве озбиљне заблуде и митове који су постали део наше свакодневице – наводи главни програмски координатор фестивала Ненад Зарић.

– Посетиоци ће моћи да учествују у разоткривању мистерије слетања на месец, сазнаће која све зрачења постоје, да ли су сва опасна и где се све могу открити. Преиспитаћемо мистерије еволуције, истражићемо тајне вечитих машина које нам дају енергију а ништа не траже за узврат и ставити на проверу бројне декларације производа које једемо и пијемо свакодневно, не знајући шта тачно уносимо у свој организам – каже Зарић.

Више од половине публике Фестивала науке чине школске посете, па ће тако и овогодишњи фестивалски програм са више од 60 интерактивних поставки бити прилагођен најмлађим посетиоцима, креирајући место на којем ће се експерименти из уџбеника изводити уживо и где ће се ученицима пружити прилика да у њима и сами учествују.

Тако су најмлађи посетиоци заједно са више од 600 научних демонстратора из земље и света учествовали у истраживању целог једног универзума сатканог од науке и најновијих научних достигнућа.

припремили ученици ђачког парламента

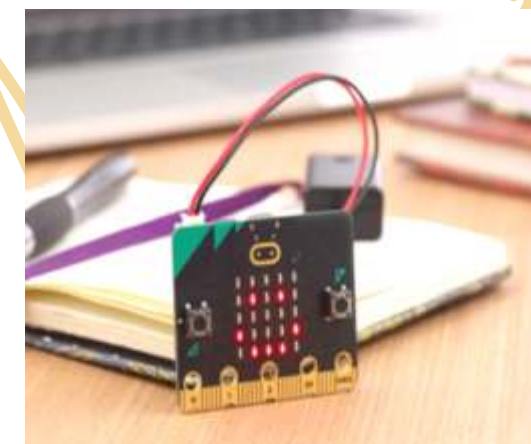
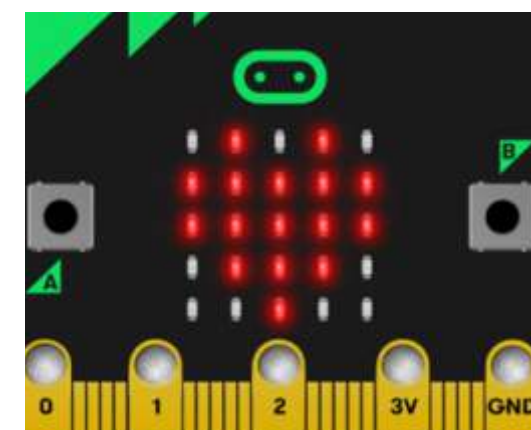
Школа за 21. век

XXI

Министарство просвете, науке и технолошког развоја у договору са организацијом British Council реализује Програм „Школе за 21. век“. Циљ овог Програма је да подржи развој способности критичког мишљења и вештина решавања проблема и програмирања у току редовних и ваннаставних школских активности. У овај програм је укључена и наша школа.

Микробит уређаји омогућавају ученицима да овладају дигиталним вештинама и основама програмирања на забаван и интерактиван начин. Овај Програм је оријентисан ка будућности, припрема ученике за будуће послове и будући, „паметан“ живот. Осмишљен је тако да најмлађе ученике, од десет до петнаест година, подучи вештинама за будућност.

Без обзира на то чиме ће се у будућности ученици бавити, било да раде у ИТ сектору или у пољопривредној или креативној индустрији, они ће моћи да користе ове вештине и знања која ће стећи кроз рад са микробитом. Развијањем ових дигиталних вештина ученици ће бити спремни да уче, раде и живе у друштву са дигиталним окружењем. Да би напредовали у коришћењу дигиталне технологије ученицима ће требати знања и вештине дигиталног доба.

ПРОЈЕКАТ „Школа будућности – ДИГИТАЛНА ШКОЛА“ ОШ „Татомир Анђелић“ у Мрчајевцима

Образовање је стуб развоја сваког друштва и почиње од најмлађег узраста. Савремени технички и технолошки услови омогућили су да развој образовног процеса буде уједначенији, са једнаким условима за стицање знања и вештина за сваког појединца. Поред унапређења наставног процеса важно је да школа буде место у којем се сви осећају сигурно. Модерна опрема омогућава да и безбедносни услови у школама буду на високом нивоу.

Компанија НИС је, у складу са захтевима дигитализације као националним приоритетом и савременим тенденцијама у образовању, 2020. године средства опредељена за реализацију пројекта у оквиру свог програма друштвене одговорности „Заједници заједно“ усмерила управо на област образовања – дигитализација наставног процеса и унапређење безбедносно-информационих система у образовним установама.

У циљу унапређења квалитета образовно – васпитног рада, наша школа је 2020. године учествовала на конкурс „Заједници заједно“ на којем смо подржани са пројектом „Школа будућности – ДИГИТАЛНА ШКОЛА“. Са реализацијом планираних активности започели смо у децембру 2020. године. Одељења првог разреда

матичне школе и издвојена одељења (у Остри, Мојсињу, Катрзи и Вујетинцима) учествовала су у пројекту и имали су задатке да кроз истраживања, ликовне радове и прављење паноа прикажу развој технологије, како су некада изгледали сат, телефон и писмо, а како данас.

Ученици старијих разреда су кроз часове Информатике и Технике и технологије реализовали низ активности не теме:

- „Рачунарски систем“
- „Визуелни програмски језик SCRATCH“
- „Правила понашања и безбедност на интернету“
- „Електронска пошта“
- „РОБОТИКА“
- „Рачунарске мреже“.

Реализацијом пројекта вредног 800,000.00 РСД, школа ће добити још једну учионицу информатике са 10 монитора и 2 рачунара, а ученици првог разреда наставу „Дигитални свет“ обогатиће новим таблетима.

Захваљујемо се компанији НИС на указаном поверењу и на томе што су ученицима наше школе омогућили савременију наставу.

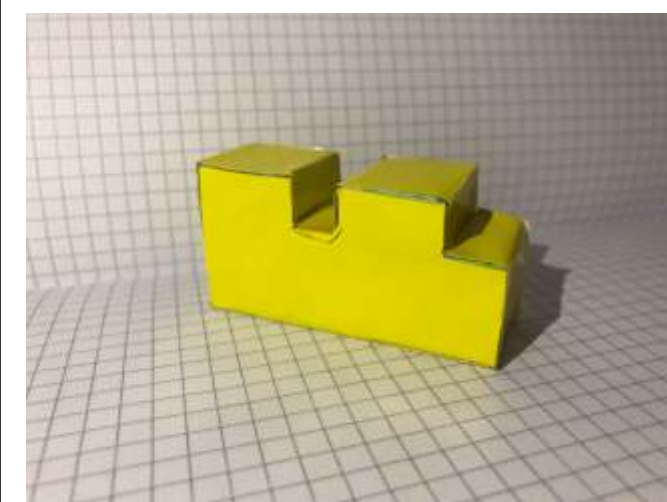
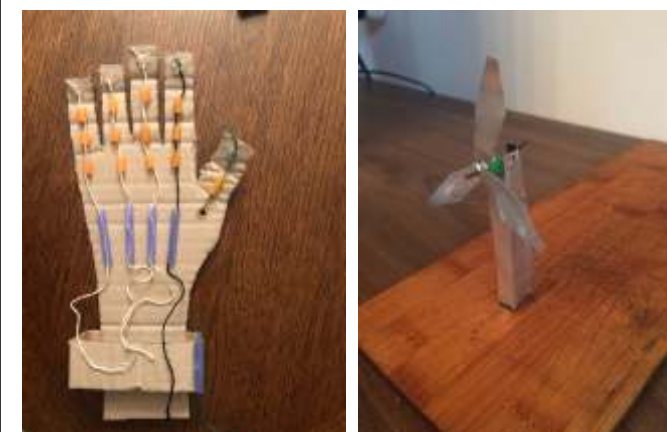

Секција Роботика И ПОСЕТА вртићу „Звончица“

Ученици који похађају секцију „Роботика“ заједно са својом наставницом Маријаном Милекић, посетили су вртић „Звончица“, 15. октобра 2020. године, поводом Европске недеље програмирања. Показали су предшколцима како функционишу mBot роботи уз помоћ мобилне апликације и како да напишу своје прве кодове за кретање робота уз помоћ mBlock програма.

Ученици наше школе убудуће ће на редовној настави моћи да користе и беспилотну летелицу, која је набављена у оквиру пројекта „За лепшу школу“, из донација Ротари клубова. Министар просвете, науке и технолошког развоја Младен Шарчевић уручио је, 24. децембра 2020. године, у Основној школи „Мома Станојловић“ у Крагујевцу, наставници наше школе Маријани Милекић, беспилотну летелицу. Беспилотне летелице представљају један веома моћан алат који ученицима омогућава развој моторичких способности и усавршавање координације вида и покрета, док у индустрији налази примену у решавању широког спектра различитих проблема. Дронови ће бити коришћени у реализацији наставе у оквиру предмета техника и технологија, као и информатика и рачунарство.

ИО Остра

ЈЕСЕЊИ КУТАК

Осим јесењих паноа, ове године смо дошли на идеју да уредимо и јесењи кутак. Водећи разговор са ученицима о јесени као годишњем добу и свему што карактерише и чини јесен, добили смо идеју да у ходнику наше школе представимо јесен онако како она изгледа у сеоским домовима. Инспирисани јесењим бојама, плодовима и радовима, заједно са ученицима смо започели пројекат, а идеје су се рађале током реализације.

Представили смо како изгледа један кутак сеоског дома у јесен. Како је Смедеревац део сваког сеоског домаћинства и кутка где се спрема зимница, одлучили смо да направимо шпорет од картонске кутије. Свако од ученика је направио своју теглицу зимнице. Ученици су доносили разно воће, поврће и житарице јесени. Заједно са ученицима смо се потрудили око осталих детаља. Заједничким снагама и идејама уредили смо наш јесењи кутак.

ЛИКОВНА СЕКЦИЈА У ИО ОСТРА

У ИО Остра ученици свих разреда узели су учешће у раду ликовне секције. Ликовну секцију реализовали смо путем наставе на даљину због тренутне епидемиолошке ситуације.

У времену које нам је донело много стреса и брига пронашли смо начин како да унесемо ведрине и радости у школски рад. Покренули смо деју креативност и машту. Из седмице у седмицу настајали су радови вредни пажње. Деца су са одушевљењем приступала новим задацима. Међу радовима се могу наћи луткице и играчке од плодова, животиње од семенки, сушено лишће и цвеће на сликама, папирни шешири, рам за слику, новогодишње честитке и многи други. Са радовима ликовне секције оплеменили смо школски простор.

ИО Мојсиње

ОПУСТЕЛА СЕЛА БИЋЕ ОПЕТ ВЕСЕЛА

Опустела села биће опет весела због улепшавања кућа и школа.

Куће које нису биле сређене, сада су лепе и занимљиве. Наша мала, сеоска школа је сада још лепша јер су клупе и справе за пењање офарбале наше учитељице. На школској огради имамо нову, дрвену таблу на којој пише њено име. Такође, испред улазних врата су стављене плочице на степенице, а до сад нису биле. Њих је направио један родитељ, а таблу Јанин деда и учитељице. Такође, имамо кућицу за птице на бунару коју је направила другарица Милица са својим оцем. Да би наше опустело село било још лепше и веселије, треба да чувамо природу и бацамо смеће у канту. Када бела зима дође, све је прекривено снегом и онда је још више пусто, а кад стигне пролеће, цело село је весело и има разних цветића попут висibaba, љубичица, белих рада, маслачака. Волела бих да више људи живи у мом селу.

У нашем селу би требало да има више играоница и паркова где би деца проводила време и уживала.

Андреа Лазовић, 3. разред

ПРОЛЕЋЕ

Јутро је измамило мој осмех.

Облила ме је радост, јер је кроз прозор ушао сунчев зрак и помиловао ме по лицу. Знам, то је после дуге, тмурне и хладне зиме стигло пролеће. Јурим напоље и гледам лепоту свуда око себе. Небо се плави док птице певају веселе песме. Баба и деда су већ на њиви. Прекопавају леје и саде лук. Стрико припрема трактор и сејалицу да засеје кукуруз. Све је оживело. Полазим у школу радостан јер ћемо се на одморима играти напољу.

Пролеће је најлепше годишње доба јер се све буди, и природа и људи.

Павле Ранковић, 3. разред ИО Мојсиње

ИО Катрга

КАКО САМ ОБРАДОВАЛА СВОЈЕ РОДИТЕЉЕ

Сви волимо маме и тате. За сваког су родитељи најбољи и најплеменитији људи. То су наши најбољи пријатељи, наша подршка и помоћ, наш сигурни ослонац. Нико не може да пружи ту искреност и безусловну љубав као то двоје нама драгих бића. Они су увек ту за нас и зато је важно да и ми будемо увек ту за њих. Њихова љубав нас прати кроз читаво детињство и касније кроз живот.

Моји родитељи су увек уз мене. Ту су и када грешим и када сам срећна и када сам тужна. Ја знам да су они најсрећнији онда када сам и ја срећна и испуњена. Зато се увек трудим да будем насмејана и волим да их насмејем својим шалама, обрадујем их dobrim оценама и успехом. Знам да их могу усрећити на много начина. Увек смишљам различита изненађења.

Недавно сам пожелела да своје родитеље обрадујем нечим. Размишљала сам шта би то могло бити, али желела сам да буду заиста срећни. Ближио се крај школске године. Учитељица је почела полако да закључује оцене. Одлучила сам да ћу им рећи да ми је смањена оцена из српског језика, а иначе имам све петице. Дошла сам кући и саопштила какав ће бити успех. Наравно, следе критике, јер сам била ђак са свим петицама.

Пролазили су дани и дошао је дан родитељског састанка. Отишли смо, учитељица је почела мене да хвали како сам најбоља, честитала ми и доделила диплому и књигу. Били су изненађени, јер сам им ја саопштила нешто друго. На мом лицу су видели широки осмех, а ја сам размишљала да ли је постојао лепши начин да их обрадујем. Знала сам да ће ово памтити заувек. Касније су ме загрлили и пољубили. Лепо је када знам да сам учинила нешто пријатно за маму и тату.

Родитељи су најважније особе сваког детета. Знам да ми моји родитељи пружају највећу љубав и пажњу. Због тога желим да им узвратим љубављу. Трудим се да их сваки пут обрадујем лепим речима, културним понашањем и добрим гестовима.

Анђела Вукадиновић IV/5 ИО Катрга

ЈЕСЕН У МОМ ЗАВИЧАЈУ

Јесен је нечујно стигла у наше село. Природи је подарила нови златни огртач.

Небом као лађе плове сиви и бели облаци. Крећу се споро, мењају свој облик и боју. Сунце се стидљиво скрива иза облака и пусти по који озебли зрак. Дрвеће је скинуло своје зелене хаљине и обукло предивне хаљине

раскошних боја. Свуда око помешале су се жута, златна и црвена боја. Немирни ветар се игра са пожутелим лишћем на дрвећу. Миришу жуте дуње, јабуке, крушке и виногради пуни грозђа. Домаћице спремају зимницу од сочних плодова. У даљини се чује цвркулт птица које одлазе у топлије крајеве. Дивље животиње допремају храну у своја тајна скровишта и припремају се за хладну зиму. Чују се весели гласови деце, која уживају у последњим сунчаним данима у години.

Јесен је сигурно једно од најшаренијих годишњих доба које имамо. Волим јесен, јер доноси сочне плодове и раскош својим бојама.

Невна Вукадиновић IV/5 Катрга

ЈЕСЕН

Јесен је доба
кише и блата,
али и шумског
лишћа од злата.

Јесен је доба
кад се воће проба,
доба моба
и птичјих сеоба.

Јесен је лепа
и њено име
подсећа на време свадби
и долазак зиме.

Невна Вукадиновић IV/5 Катрга

ДОЖИВЉАЈ САОЖИЋНОГ ПРАЗНИКА

Божик сам провео са својом породицом код куће. Најсрећнији сам био што је имало снега.

На Божићне јутро смо сви сели за сто и ломили чесницу. Пронашао сам дрен у чесници, што значи да ћу бити здрав као дрен. Један део дана сам провео напољу правећи кућицу од снега, а онда се тата сетио и пустио касету са његове и чичине свадбе. То ми се веома допало. Увече смо брат и ја бацили ватромет, који је био прелеп.

Божикне празнике сам лепо провео уз радост и весеље са мојом породицом.

Лука Спасовић IV/5 Катрга

ИО Вујетинци

ЈЕСЕН НАС ЈЕ ПОСЕТИЛА

Дуго и топло лето је иза нас. Сменила га је шаренолика јесен. Са собом је донела најлепше боје и мирисе природе.

На све стране осећа се присуство јесени. Јутра су хладна, дани су краћи. Вредне веверице убрзано припремају зимницу. Птице су одлетеле у топлије крајеве. Понеки врапчић бори се за мрвице хлеба. Док шетам шумом, лишће шушти под мојим ногама. Пуно је кестења и жира. Јесењи дани са собом носе сивило и кишне дане. Све постане тмурно, магловито и сиво.

Када стигне јесен, улице су влажне са мање пешака. Људи тада журе више него обично. Мајке имају доста посла око припремања зимнице. Спремају се дрва за зиму. Деца се труде да што више времена проведу напољу, да ухвате што више лепих дана за играње. Једино се поља кукуруза жуте у овом сивилу. Стабљике кукуруза још увек храбро одолевају киши и ветру.

Јесен је кишовита и прохладна. Све нас подсећа и упозорава да стиже зима.

Леонтина Галовић 4. разред, ИО Вујетинци

Од септембра ове школске године почела је реализација пројекта Обогаћен једносменски рад у издвојеном одељењу у Вујетинцима.

Изузетно је важно што је и наша школа део овог пројекта који је изазов свим учесницима у наставном процесу. Ученици ће имати занимљиве школске дане, јер их поред учења очекују бројне секције. Овакви школски дани су прилика да покажу креативност и спремност да изнесу добре идеје које ће унапредити наставни процес.

Рад секције се одвијао према приложеном плану, али је често био склон модификацијама због различитог узраста деце и прилагођавања њиховом предзнању. Такође, због подршке учењу, прилагођавао се начин и темпо рада у зависности од несавладаног градива или области у којима је подршка потребна. После завршене подршке учењу и израде домаћих задатака, у зависности од узраста, ученици су учествовали у решавању математичких мозгалица, питалица, играма меморије и концентрације. Млађи узраст се показао вештим у бојењу и прављењу бројева и геометријских фигура од папира, колаж папира, украсних трака. Правили смо магнете од камена, осликавали их мотивима по жељи ученика. Те активности развијају моторичке способности, односно фину моторику која им је неопходна за савладавање вештине писања.

У оквиру обогаћеног једносменског рада у септембру смо, користећи природне ресурсе њиховог места, направили једну баштицу и тиме украсили

школско двориште. Ученици су са задовољством учествовали у активностима. У школском дворишту прикупили смо камен, обојили га, направили цветове. Простор смо припремили, поставили фолију да нам не расте трава и обликовали баштицу.

2. разред Пројектна настава

Тема: Шарени оброк

ПРОЈЕКТНА НАСТАВА у нашем одељењу је реализована као један час недељно, али кроз тематске целине које су обухватале по четири, па и више часова током месеца у корелацији са осталим предметима.

Посебно бих издвојила наш рад на тему Шарени оброк који је реализован током 4 часа, у току 4 недеље месеца октобра. Обухватили смо следеће области:

- Здрава храна,
- Пирамида исхране,
- Храна коју производимо у башти
- Нека прича кошта хоће најбоље је јести воће.

Разговарали смо о здравој исхрани. Уз помоћ презентације ученицима су приказани здрави оброци и здрава храна. Направили смо пирамиду исхране. Ученици су донели поврће и воће, презентовали храну коју производе њихови родитељи у башти. Воће и поврће на крају пројекта послужило нам је као сласна посластица. У госте смо позвали и другаре из друге учионице.

ТЕМАТСКИ ДАН ЗИМА

ДЕЧИЈА НЕДЕЉА 2020.

„Сва људска бића рађају се слободна и једнака у достојанству и правима” Међународни дан људских права обележава се данас, 10. децембра, широм света. На линку можете прочитати више о обележавању овог дана. Да ли сте знали да је званични лого људских права дело српског дизајнера Предрага Стакића? Предрагов предлог за лого изабран је 2011. године на конкурс на који је пристигло више од 15.000 предлога из преко 190 земаља. Победнички лого представља симбол који је настао спајањем два универзална мотива - људске шаке и птице. „Један лого не може променити свет, укључујући и овај. Али овај лого је симбол који би могао окупити људе - а људи могу променити свет“, рекао је Предраг када је победио на такмичењу. Ваш Бачки парламент.

Подељена срећа два пута је већа
Текст и музика: проф. Весна Јевђенијевић

Куцни прстом врата ти,
Срећу ћеш пробудити.
Весело се играти
Другаре ћеш позвати.

РЕФРЕН:
Подељена срећа,
Два пута је ваћа,
Пружи другу руку
И подели тугу.

Пљесни руком сада ти,
Радости ћеш дозвати.
Весело се смејати,
С` другарима певати.

ЉИЉАНА БРАЛОВИЋ ГОСТ ПИСАЦ

Поводом дечје недеље, Актив наставника српског језика угостио је 5. октобра 2020. године Љиљану Бралоувић која се ученицима представила избором из свог књижевног стваралаштва.

На новоотвореном Песничком тргу говорила је своје стихове и анегдоте које су биле њена инспирација током стварања песама. Ученици су је са пажњом слушали и након тога дискутовали са Љиљаном. Према реакцијама, највише им се допала њена љубавна поезија на коју су одговарали стидљивим осмесима.

На читаву атмосферу утицало је и то што је промоција одржана на отвореном и што су ученици могли да искажу свој став о ономе што су чули. На крају, Љиљана нам је поклонила неколико примерака својих књига за школску библиотеку као знак захвалности што смо тако добри домаћини.

ЈЕДИНСТВЕНИ БУДИЛНИК -ВРИШТАЛИНА

Не знам како је вама када у цик зоре морате да устанете из топле постље и кренете у школу, али зато знам како је мени. Ја тада навучем јастук на главу, почнем да копам по кревету јаму у коју бих се скрила и наставила слатке снове.

Али, врага! Од мог будилника не могу се сакрити. Не могу се са крити ни да копам седам јаму, ни да зароним у седам мора, ни да уместо јастука натоварим седам планина, јер почиње да звони мој будилник звани вришталлина.

Најгоре од свега је што тај будилник није обичан и не може да се искључи. То је будилник са две ноге, са две руке и са веома продорним пискутавим и вриштећим звоном које би и мртве пробудило. Верујем да претпостављате да је то будилник у лику моје маме. Зазвони будилник, па зидови на кући пуцају:

„Устајте поспанци, време је за школу!”

Ово би било прво и најмирније оглашавање будилника на које мој брат, моја сестра и ја заронимо дубље под покриваче. Када будилник види да је његова прва звоњава била узалудна, онда следи друга нешто јача од прве:

„Устај бандо! Синоћ блејите до поноћи, а јутрос се шћућурили ко покисле кокошке! Устајте, касните у школу!”

Наравно, ми остајемо глуви и на ово оглашавање иако знамо да ће уследити оно треће, најјаче када се будилник претвара у љутиту вришталину од чијег гласа прозорска окна одзвањају и подрхтавају:

„Дуња, Иво, Оги! Устајте! Нећу више да говорим! Због вас касним на посао!”

Вришти наш драги будилник, а ми и даље навлачимо покриваче на главу и прстима затварамо уши да нам од вриске не би попуцале бубне опне.

И схвати тада наш будилник да од вриске нема ништа, па онда почне да користи руке и поскида покриваче са нас. Тачно је да ми јутарња свежина, која улази кроз отворен прозор, баш и не прија, али и даље се растежем по кревету, књезећи се брундам: „Хладно ми је, покриј ме! Хоћу да спавам.” Оги је на ногама и жмурећи хрли ка купатилу. И Ива је кобејаги устала, седи на ивици кревета са полунавученом чарапом и хрчели хрче.

Будилник се поново баца на посао, односно на моје буђење методом голицања. Схватам да је крајње време за устајање, јер ако то не урадим следи купање хладном водом, а то ми се никако не исплати, посебно кад у собу улази ова јесења свежина.

Звоњава будилника не престаје ни после мог устајања:

„Иво, не хрчи, облачи се! Оги, прање зуба обавезно. Дуња, пожуре са облачењем, каснимо!”

Ја затворених очију навлачим гардеробу, умивам се ко мачка са два прста. Будилник побесни кад види како се к’о паучина развлачим, па докопа чешаљ и тада је буђење засигурно успешно.

Иако смо сви на ногама, спремни да кренемо свако својим послом, будилник и даље звони: „Оги, јеси ли спаковао све књиге! Иво, обувај чизме, шта чекаш? Да нећеш врућу погачу? Дуња, облачи јакну. ‘Ајде, крећемо.”

И ето, тако свако јутро по сат времена слушам звоњаву неуморног будилника који ме у тим тренуцима буђења нервира и љути, али без кога не бих могла да замислим свој живот. То је најлепши, најзанимљивији и најтоплији будилник, јединствен на свету, као и ова поспана јутра која ће остати вечно у мом сећању.

НАЈЛЕПША МАМА НА СВЕТУ - МОЈА МАМА

Моја је мама лепша него вила.
Сва деца света
могу да се свију
под њена топла крила.
У свом благом, зеленом оку,
мама скрива љубав
к'о море дубоку.
Да ми чува маму, Господа молим,
јер ја је бескрајно волим.

Моја мама меси, кува,
од глади ме тако чува.
Моја мама шије, плете
да ме зима не помете.
Моја мама са мном чита.
Моја мама са мном пише.
Кад сам тужна и кад плачем,
моје сузе срцем брише.
Моја мама све уме.
Моја мама све разуме.
Да ми чува маму, Богу се молим,
јер ја своју маму
више од живота волим.

Моја мама велика је башта
у којој цвета бујна машта.
Да будем срећна
мама ће смислити свашта.
Господе, теби се молим,
чувај ми маму,
јер је много волим.

Дуња Крнетић, ученица шестог разреда

ПЛЕС НА ЛИВАДИ

Трепушке дугачке беле
око жутог ока сплеле,
па шетају кроз ливаде
лепотице беле раде.

Принц маслчак
ко дукат жут,
нежним латицама
окитио скут.

Док му свирач цврчак
валцер гласно свира,
маслчак беле раде
на плес позива.

Дуња Крнетић

„ВЕРУЈЕТЕ ДА ЈЕ ДОБРО ЈАЧЕ ОД ЗЛА“

Верујем у своје маштовите снове,
разигране, веселе и пуне наде.
Верујем у мисао која ме зове,
показујући како се стаза среће граде.

Верујем у ведро сунчана јутра
док јурим по бисерној роси.
Верујем у боље срећније сутра
што будућност у себи носи.

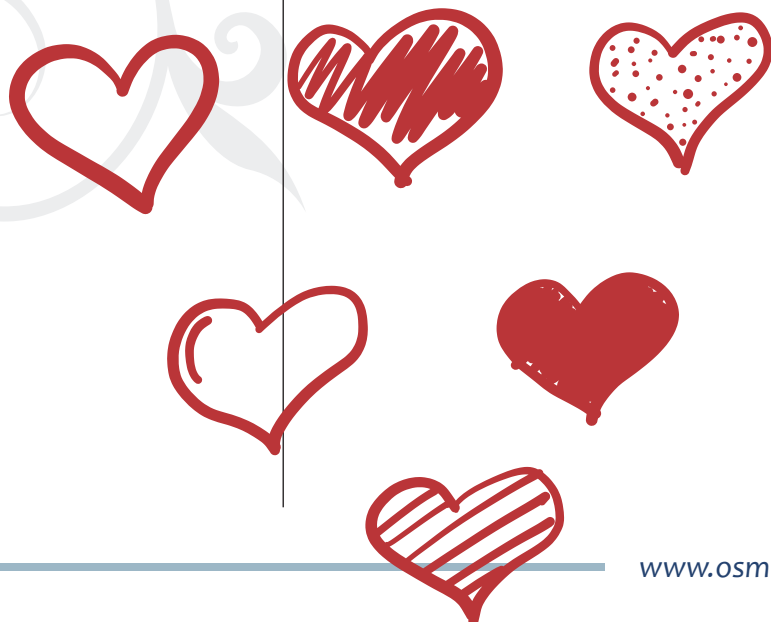
Верујем у веселу и ведром мисао
која ће испунити будуће дане.
Верујем да увек после кише,
ведро и сунчано јутро сване.

Верујем да тужни и тешки часи
нису вечни и да брзо прођу.
Верујем да се сунчев сјај не гаси,
јер чувају га звезде које ноћу дођу.

Верујем у топле и благе речи,
Што гвоздена врата отварају.
Верујем у љубав искрену што лечи
И у Божје мисли што чуда стварају.

Верујем у мир, слободу и правду,
и у љубав која човечанство спаја.
Верујем у небо, земљу и воду
и да је природа део Божијег раја.

Верујем да су љубав и добро
највећи Божији дарови свету
и да мржња и зло пред њима морају
напустити нашу предивну планету.

КАД ОДЛАЗИ ГЕНЕРАЦИЈА

Баш као што је свако дете за себе, тако и свака генерација има нешто своје по чему остаје запамћена међу наставницима који су им предавали. Матуранте 2019/20. године памтићемо по много чему, али оно што их посебно издваја јесте управо генерацијска слога и јединство. Иако распоређени у три одељења, увек су на одморима, пре и после наставе били заједно.

Колико су се дружили и колико није било важно да ли су прво, друго или треће одељење најбоље сведоче екскурзије. У аутобусу, у хотелу, дискотеци, у ресторану... Нигде није било групе коју чине ученици само једног одељења. Спортска такмичења у школи обележила је фер-плеј игра, забава изнад победе, другарска честитања на крају. И све је код њих било заједничко. Делили су одморе, ужине, једни другима били ветар у леђа.

Нажалост, крај осмог разреда и крај осмогодишњег школовања обележила је епидемија која им је ускратила најлепши период одрастања. Нису ишли на матурску екскурзију, а и сама матура им је протекла под другачијим околностима. Усредсређени на пријемни испит и на упис у средњу школу, долазили су мање насмејани него иначе, замишљени између дописа који су стизали, збуњени и уплашени од сваког новог правила. Нису смели да се рукују, нису могли да загрле једни друге, али су ипак налазили начин да покажу јединство и другарство које су неговали претходних година.

Такмичења су одложена из већине предмета, али су они били победници! Били су сјајна генерација, успешни из биологије, историје, географије, српског...И без обзира на крајњи резултат, на то што су два ученика завршила као носиоци Вукове дипломе, много је оних које ћемо памтити као учеснике приредби, јавних и огледних часова јер је на њих свако од нас могао да рачуна. Оставили су нам бројне постере, презентације и радове из различитих предмета.

Најуспешнији међу њима били су Ана Ранковић и Лука Милинковић, обоје из 8/2. Испратили смо их као Вуковце који су, осим одличних оцена, имали и безброј врлина. Велики борци за успех, потпуно различити, а опет слични. Свако од њих двоје уложио је онолико труда колико је било потребно, а то је било довољно да основну школу заврше са свим одличним оценама. Осим што су били одлични из свих предмета, били су добри другари спремни да помогну свима, да се жртвују зарад другара на писменом или да забаве песмом уз звуке гитаре.

На крају је било напето, нијансе су одлучивале, али је само једно од њих двоје могло понети титулу Бака генерације. Сабирали смо бодове са такмичења, „вагали“ и за Бака генерације прогласили Ану Ранковић.

Нажалост, због епидемиолошке ситуације изостала је и свечана додела диплома и награда на Видовдан у присуству публике, али то није умањило значај успеха свих ученика који су претходних година презентовали школу на најбољи могући начин. Свима њима једно велико ХВАЛА и срећно у наставку школовања!

Весна Обрадовић Вучићевић

НЕКИ НОВИ КЛИНЦИ

Све има свој почетак и свој крај или што би Мика Антић рекао: „Живот је све нешто из почетка“. Наша школа постоји већ 182 године и кроз њене учионице прошле су генерације и генерације. Деца долазе пуна стрепње, надања и очекивања, одлазе богатији знањем, искуством и пријатељима, а школа стоји и чека неке нове клинце.

Ситуација са којом смо се суочили, епидемија која је „зауставила“ многе, није нас спречила да са осмехом дочекамо нову генерацију првака, а петацима пожељимо успешан наставак школовања. Дан пре почетка школске године, поштујући све епидемиолошке мере, отворили смо врата школе нестрпљивим погледима наших нових ђака.

Првенство смо дали нашим најмлађим другарима па су их, након добродошлице коју им је пожелела Весна Јевђенијевић, директор школе, прозвале њихове учитељице Данка Петровић и Слађана Маричић. Након тога, ђаци прваци су имали свој први час упознавања. У учионицама, на клупама, свакога од њих чекао је скромни поклон.

У издвојеним одељењима у Мојсињу, Вујетинцима, Катрзи и Остри ђаци прваке примиле су учитељице Светлана Класановић, Маријана Симовић, Весна Радовановић и Зорица Величковић.

Петацима је ипак мало лакше него првацима. Ученици који су прва четири разреда завршили у матичној школи углавном познају наставнике. Мало је теже онима који долазе из издвојених одељења, али уз добре другаре све се лакше прихвати. Окупљени испред нове школске зграде, чекали су прозивку разредних старешина. Неки су били нестрпљиви, неки збуњени, али сви са радосћу чекали да чују своје име и придруже се одељењу. Ове школске 2020/21. године разредне старешине петог разреда су Драгана Лазић, Миланка Ђенић и Весна Обрадовић Вучићевић.

И петаци су, као и прваци, имали свој први час упознавања. Био је то први корак ка одрастању, можда мали корак за човечанство, али свакако велики за сваког од њих.

ПРОЈЕКТНА *настава*

Ученици II/2 и у првом, као и сада у другом разреду, вредно приступају сваком пројекту у оквиру предмета Пројектна настава.

Први пројекат у овој школској години био је Сликовни распоред. Кроз корелацију предмета (српски језик, математика, ликовна култура, физичко и здравствено васпитање) ученици су осликавањем наставних предмета направили одељењске распореде часова. Радили су и на часовима и код куће, због специфичности извођења наставе. Добро су били организовани, тако да су се поделили у неколико група. Њихови радови сада украшавају нашу учионицу.

Учитељица II/2
Слађана Вукосављевић

Пројектна настава ученика 3/2

Ученици трећег разреда већ трећу годину изучавају наставни предмет који се зове Пројектна настава. Кроз овај предмет обрађене су бројне теме и реализовани пројекти. Једна од тема ове школске године била је „Прошлост нашег краја“. Иако подељени у групе, ученици су и овај пројекат беспрекорно урадили. Потрудили су се да прикупе историјске податке и фотографије из прошлости Мрчајеваца. Прикупљени материјал су презентovali на заједнички одрађеним плакатима који красе зидове наше учионице.

Одељење 3/2 и учитељица
Олга Радичевић

затим су отишли да једу пите (у енглеском језику реч за питу и слово се изговарају исто, а и америчке пите су округле). Каснијих година у прославу су укључене и пице и сличне ђаконије. Једини услов је да буду у облику круга.

2009. амерички Конгрес је 14. март прогласио „Даном броја π “, а десет година касније УНЕСКО је тај датум прогласио за међународни дан математике и као такав се обележава од 2020. године.

Број π дели рођендан са једним научним великаном, Албертом Ајнштајном који је рођен 14. марта 1879.

У научнофантастичној серији из 1967. године Star Trak, у епизоди „Wolf in the Fold“ јунак Спок уништава зли рачунар задавши му да израчуна последњу децималу броја π .

У почетку развоја рачунара израчунање броја са много децимала коришћено је за тестирање нових генерација компјутера.

Немачки математичар Лудолф ван Цојлен (1540-1610) је трећину живота провео рачунајући децимале броја. Израчунао их је 35 и оне су биле уклесане на његовом надгробном споменику. Годинама се у Немачкој, али и на овим просторима називао Лудолфов број.

Индијац Раџвир Мина је 2015. године поставио Гинисов рекорд запамтивши 70 000 децимала броја π .

14. марта 2018. Године, тада средњошколац, Милош Јовановић је поставио рекорд у нашој земљи, запамтивши 1200 децимала броја π .

Градећи не оти мај, већ дели са природом!!!

Школске 2019/20. и 2020/21. године су по много чему другачије у односу на све претходне. Ипак, што се тиче наставе биологије и еколошких активности наших ученика нису се битно разликовале од осталих, поред великог броја активности издвојићемо:

Тематски дан „Градећи не отимај, већ дели са природом“ је одржан поводом обележавања Светског дана климатских промена. Реализован је од стране Драгана Лазић, наставнице биологије, Снежане Симеуновић, наставнице српског језика, и Светлане Вукосављевић, библиотекарке, са ученицима од 5. до 8. разреда. Активности су изведене на занимљив начин, кроз приказ презентације, глуму и ликовне радионице.

Учествовали смо и на манифестацији „Ноћ сова“ која је одржана у ОШ „Вук Караџић“. Ученици наше школе, Лука Милинковић и Ђорђе Љубичић, узели су учешће у Квизоманији и освојили треће место у конкуренцији основних школа.

Током ове школске године реализован је еколошки пројекат „Школа цвећа“. Координатор Драгана Лазић, наставница биологије, је са ученицима током реализације пројекта посадила 142 саднице ружа стаблашије и полијанте у школском дворишту. Ученици су са великим задовољством учествовали у акцији сађења ружа.

Представници „Мудрих сова“ у сарадњи са Младим истраживачима Србије, посетили су нашу школу у оквиру пројекта „Снажно зелено - Птичије гнездо“, који финансира Европска унија. Активисти су поклонили и поставили кућицу за птице у школском дворишту. Присутним ученицима је објашњено како треба правилно направити и одржавати кућицу за птице. Ученици су врло пажљиво гледали и слушали. Дружење је завршено разгледањем кућица за птице које су ученици наше школе направили.

Italijanski jezik u našoj školi

Često čujemo čuvenu latinsku izreku „QUOT LINGUAS CALLES, TOT HOMINES VALES“, ili „KOLIKO JEZIKA ZNAŠ, TOLIKO VREDIŠ“. Zapravo i jeste tako. Najbolji način da uložimo u sebe jeste da naučimo neki strani jezik. Učenici naše škole od 2007. godine, pored engleskog uče i italijanski, kao drugi strani jezik. Upoznajući se sa njim, upoznaju se i sa bogatom kulturom Italije. Tokom proteklih godina naši učenici pokazali su veliko interesovanje za jezik i kulturu Italije učešćem na takmičenjima, priredbama, javnim časovima... Glumili su, pevali, recitovali na italijanskom jeziku. Uspesi na opštinskim, međuopštinskim, učešće na republičkom takmičenju iz stranih jezika pokazuje da su naši mali lingvisti talentovani i iz ove oblasti. Svake godine uzimaju učešće i u obeležavanju Evropskog dana jezika, 26. septembra, uz prikladne aktivnosti kojima obogaćuju svoja znanja.

IZRAZI U ITALIJANSKOM JEZIKU ZA SVAKO-DNEVNU KOMUNIKACIJU

Bez obzira da li ste apsolutni početnik ili već dugo učite italijanski jezik, postoje izrazi koji će vas približiti izvornim govornicima. Pa tako, bez obzira da li razgovarate sa Italijanima, slušate radio ili gledate TV, neke od ovih izraza čućete skoro u svakom kontekstu. Koristite ih i vi jer će sigurno upotreba jezika biti zanimljivija!

Che palle!

Ovaj izraz ćemo koristiti za svaku dosadnu ili iritantnu aktivnost. Jednostavno dodajte ovu konstrukciju na kraju rečenice kako biste naglasili da vas data aktivnost „nervira“, pa je u tom kontekstu možemo koristiti i kada nam neko „popuje“ i govori šta daradimo.

„Devo andare fino a sua casa a prenderlo?! Che palle!“

Che figata

Ne, ovaj izraz nema nikakve veze sa smokvama (figo-smokva). Ovaj izraz ćemo koristiti da izrazimo oduševljenje, nasuprot prethodnom izrazu. Kada želimo da kažemo da je nešto „cool“, super, fantastično... reći ćemo Che figata!

„Questa macchina é tua? Che figata!“

Figurati!

„Nema na čemu“ ili „Ne brini, sve je ok“. Kao i u našem jeziku možemo koristiti ovaj izraz za različite situacije. Hvala ti što si mi pomogao da ponesem ove stvari. Figurati! ili Izvini što sam prosuo vino po novom tepihu. Figurati!

Grazie per il tuo aiuto. Figurati!

Scusa, ho versato il vino sopra il tuo nuovo tappeto. Figurati!

Che schifo!

Ovaj izraz koristimo da izrazimo naše negodovanje, u smislu da nam je nešto užasno, odvratno, da nam se gadi. Postoji čitav niz situacija koje samo čekaju da iskoristite Che schifo! Kada se ljudi u kafiću ponašaju kao da su kod kuće. Che schifo!

Dai!

Ovo je izraz koji ćete često čuti od dece, ali i odraslih kada pokušavamo da nagovorimo nekoga na nešto, da ga ubedimo ili podstaknemo da uradi nešto. Nešto kao naše ‘ajde, ‘ajde molim te... Hajde da idemo na produženi vikend. Ne. „Ma dai!“ S druge strane može se koristiti i u kontekstu kada negodujemo, ne želimo da neko nešto radi, da prestane... Na primer, neko nam uzima naš kolač i možemo mu reći Dai! Prendi il tuo!

Andiamo a cinema sta sera! - No. - Ma dai!

Meno Male!

Nešto kao „manje zlo“. Zapravo ovaj izraz ćemo koristiti kao kad bismo mi rekli „Hvala bogu“ ili u sličnim kontekstima.

Ho superato l'esame. Meno male!

Magari!

Ovaj izraz ima dva značenja i to „kamo sreće“ i „možda“. Kada vas neko pita da li planirate da se preselite u Italiju i živite u vili u Toskani, naravno da će vaš odgovor biti Magari! - E kamo sreće!

Tu vieni a vivere in Italia quest'anno? Magari!

Basta!

Izraz koji će nama biti veoma blizak, „dosta“, „dosta je bilo“, „dovoljno je“. Na primer kada neko počne da vam puni tanjir sa previše paste, reći ćete

Basta, basta! u smislu dosta je, dovoljno je. Takođe, kada neko počne da viče na sred ulice u pola noći, vi ćete mu doviknuti BASTA!

S druge strane kada hoćemo nekome da kažemo da prestane sa nečim, na primer Prestani da maltretiraš svoju sestru! možemo koristiti i izraz Smettila! ili Ma smettila!

Porca Miseria

Nešto kao naše „dodavola“. Izgubio sam posao. Porca miseria! ili Zaboravio sam da platim račune. Porca miseria!

Ho dimenticato a pagare i conti. Porca miseria!

Uffa

Koliko god da volimo da koristimo ovu reč zapravo je teško prevesti je na naš jezik. Možemo je koristiti kada želimo da izrazimo da smo „smoreni“ toliko da smo isfrustrani. Uvek se izgovara sa onim dubokim uzdahom. Najjednostavnije rečeno kao i naše „Uffff“, jednostavno ne znamo šta više da kažemo.

Boh!?

Još jedan neverovatan izraz koji ćete čuti od apsolutno svakog Italijana. Vrlo je jednostavno „Boh“ znači ne znam, nemam pojma... uz šta možete i slegnuti ramenima.

Non c'entra

Nama će ovaj izraz biti vrlo blizak, jednostavno rečeno „nema veze“ ili nije bitno.

Ho dimenticato a pagare i conti. Non c'enta, li pago io domani.

Prendere in giro

Doslovno prevedeno „vući nekoga u krug“ zapravo znači „šaliti se s nekim“ ili kolokvijalno rečeno na našem jeziku „zezati nekoga“.

La smetti di prendere in giro le persone ! Non é interessante più.

Mene frega

Omiljena fraza mnogih u Srbiji - Baš me briga, kratko i jasno, odnosno Ne interesuje me. Vrlo kolokvijalno, budite pažljivi u upotrebi, i to isključivo u društvu.

Luca é tornato a Roma. Non me ne frega.

Non vedo l'ora

Kada hoćete da kažete da jedva čekate da otputujete u Italiju i isprobate nove izraze koje ste naučili iskoristićete ovaj izraz Non vedo l'ora koji upravo znači Jedva čekam!

Non vedo l'ora di tornare a Roma.

Dušan Ignjić

ЗДАСТАВШТНА

Током 2019. године обележено је 800 година српске православне цркве. Поводом тога одржана је пригодна презентација за ученике, а ученици шестог разреда детаљније су познати са радом Светог Саве

Током насељавања на територију Византије, Срби су паганство постепено заменили хришћанством. Масовно покрштавање започело је после 867. године у време кнеза Мутимира, који је прихватио словенске свештенике протеране из Великоморавске кнежевине. Највећи утицај у Србији имали су охридски мисионари. Врло брзо Срби су глаголицу заменили ћириличним писмом Климента и Наума Охридског. Јачање византијског утицаја у X веку довело је до прихватања византијске културе, а након поделе цркве 1054. године већи део Срба окренуо се источној (православној) цркви. Током XI и XII века због жеље за стицањем самосталности и сукоба са Византијом српско племство се све више окретало папи и католичкој вери. То је одговарало и папи који је настојао да прошири католицизам на Балкану. Захваљујући томе владар Дукље или Зете (данашње Црне Горе) кнез Михаило добио је краљевску круну 1077. године. Истовремено је настала и барска архиепископија односно надбискупство, а католицизам се проширило на приморје. Ширење Зете у унутрашњости није допринело ширењу католицизма захваљујући охридској архиепископији и јачању византијског утицаја након распада Краљевине Зете почетком XII века. Сукоби две цркве и два утицаја (латинског и византијског) обележили су и почетак владавине Немањића. Центар Немањине државе Рас био је под јаким утицајем охридске архиепископије, тако да се Немања окренуо јачању православља покушавајући да истовремено ослаби утицај Византије и створи себи одано монаштво. Из тог разлога Немања подиже велики број цркава и манастира и пре и после пораза на Морави 1190. године. Управо тада на историјску сцену ступа и његов син Растко који добија на управу Захумље које је пре тога припадало његовом стрицу Мирославу.

Растко се након годину дана определио за духовне, а не световне благодети. Напустио је Србију у друштву руског монаха и нашао се на Светој Гори где је у руском манастиру Светог Пантелејмона примио монашку ризу и добио име Сава, 1192. године. Из Пантелејмона је прешао у грчки манастир Ватопед, где је сазидао три цркве и даривао монахе. Убрзо му се придружио и отац Немања који је престо оставио Стефану (византијском зету) 1196. године, замонашио се у Студеници, а затим стигао на Свету Гору као монах Симеон 1197. године. Ктиторска делатност оца и сина је увећала њихов углед и утицај.

Монаси Ватопеда су послали Саву у Цариград очекујући да ће он лакше добити одобрење цара да се прошири и обнови део светогорских цркава и манастира међу којима је био и манастир Хиландар. Врло брзо су Сава и Симеон дошли на идеју да Хиландар постане српски манастир. Цар Алексије III Анђео је издао две повеље којима је то потврдио 1198. и 1199. године. Број српских монаха се нагло повећао. Први игуман није могао бити Сава због своје младости, па је на то место дошао монах Методије. Сава је у међувремену саградио у центру Кареје испосницу са три монаха. Ту је настао Карејски типик познат по строгим правилима монашког живота. Убрзо је умро Симеон у Хиландару 13.02.1200. године, а Сава одлази у Солун где постаје архимандрит.

За то време у Србији почиње грађански рат. Вукан је напао Стефана из Зете уз помоћ угарског краља и успео да га протера из Србије 1202. године. Стефан се већ 1203. године вратио на престо уз помоћ Бугарске. Рат је донео разарања, смрт и глад која је била погубнија од самог рата. У овом периоду беснео је и крсташки рат у коме су западни феудалци опљачкали и заузели Цариград, а Византија је престала да постоји. У Солуну се 1204. године сместио као нови краљ Бонифације Монфератски. Убрзо је почео пљачкање и уништавање манастира на Светој Гори. У тим условима Сава узима мошти свог оца и напушта Свету Гору. Очеве мошти похранио је у манастиру Студеници где постаје архимандрит. Већ тада започиње јачање и организацију српске цркве, а у савезништву са братом Стефаном и дипломатску активност на јачању државе. Посредовао је у сукобу са Стрезом и покушао да одговори угарско-латински напад на Србију. У то време ће доћи до сукоба између Саве и Стефана. Осећајући снажан латински и угарски притисак Стефан је сматрао да треба да се потпуно окрене западној цркви и папи. Сава се овоме одлучно супротставио и напустио је Србију управо када је Стефан од римског папе, посредством новог таста млетачког дужда, добио краљевску круну 1217. године. Иако није био у Србији успео је да убеди Стефана да самосталност цркве не тражи од папе већ од Грка. Како Византија није било, кренуо је у Никеју (Мала Азија) где је преговарао са царом Теодором Ласкарисом и васељенским патријархом Манојлом Саратеном Хиротопулум. Негде између 1.01. и 31.08.1219. године, Сава је добио титулу архиепископа и аутокефалност српске цркве. То је

СВЕТАГ САВЕ

омогућило Синоду српске цркве да бира новог архиепископа без мешања патријарха. Пре повратка у Србију саставио је Номоканон или Законоправило у Солуну. То је скуп црквених и грађанских права по узору на византијска правна документа па се може сматрати и првим српским Уставом. Већи део овог документа преписан је у Душановом Законику. Сава се није сам вратио у Србију. Повео је део светогорских монаха који су постали српски епископи. По доласку у Србију крајем 1219. или почетком 1220. започео је организацију архиепископије чији центар је постао манастир Жича (задужбина Стефана Немањића). Поред три постојеће створио је још осам епископија чији центри су били манастири. Неки од њих се нису налазили у границама тадашње Србије. Епископије су: Зетска, Хумска, Дабарска, Моравичка, Топличка, Будимљанска, Хвостанска, Жичка, Рашка, Призренска и Липљанска. Први сабор у Жичи потврдио је православље и осудио бабуне односно богумиле. Сава је део племства и народа превео у православље.

Успео је да убеди угарског краља Андрију да одустане од напада на Србију. Замонашио је свог брата и дао му име Симон 1227. године, а затим је крунисао његовог наследника Радослава за краља у Жичи 1228. године. Дошао је у сукоб са Радославом јер је он дозволио мешање охридског архиепископа у црквена питања. То је можда разлог његовог првог ходочашћа 1229-1230. У Светој земљи је подигао конаке за српске монахе у грузијском манастиру Светог Крста поред

Јерусалима. Откупио је земљу на брду Сион и цркву Светог Ђорђа у Акри. Од Сарацена (муслимана) откупио је кућу Светог Јована Богослова у којој је одржана Тајна вечера. По повратку у Србију размишљао је о повлачењу, јер су му сметали сукоби међу браћом. Вероватно је 1233. предао архиепископију свом наследнику Арсенију I Сремцу и следеће године кренуо на друго ходочашће. Тада је по доласку у Свету земљу све своје задужбине и метохе поклатио Лаври Светог Саве Освећеног. Срби су овом Лавром управљали следећих 130 година. По повратку са овог ходочашћа смрт га је затекла у Трнову 14/27. јануара 1236. Уз велике потешкоће његов синовац краљ Владислав преузео је стричеве мошти од свог таста краља Бугарске и сахранио их у манастиру Милешеви.

Савин рад је допринео јачању православне цркве која је 1345. године постала Пећка патријаршија. У наредних 800 година црква је прошла славне и тешке периоде као и српски народ. После пада српске државе под власт Турака 1459. престала је да постоји до 1557. када је обновљена захваљујући великом везиру Мехмед паши Соколовићу. Њени патријарси водили су две велике сеобе Срба 1690. и 1739. Турци су је поново укинули 1766. Верски центар се пренео преко Саве и Дунава у Карловце где је 1708. створена митрополија. У XIX веку постојала су три центра српске цркве у Цетињу, Сремским Карловцима и Београду. Тек после Првог светског рата и стварања заједничке државе Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца центар српске цркве поново је био у Пећи. Са распадом СФРЈ и поделом српског народа у више држава ослабила је и Пећка патријаршија.

Културни утицај огледа се у његовом књижевном раду којим је поставио темеље српске писмености и књижевности преносећи своја знања својим ученицима. Његов лик саставни је део црквене уметности и преноси се до данас. Законодавна делатност поставила је темеље српског средњовековног законодавства и омогућила његовим наследницима лакше управљање и ширење утицаја на новоприпојене територије.

Сви Немањићи усвојили су и ширили његове идеје што је омогућило јачање српске државе током њихове владавине. Његов дух остао је у српском народу и током вишевековне турске владавине, зато су Турци веровали да ће спаљивањем његових моштију 1594. године уништити његов дух.

Стаменка Бојовић, професор историје

Србија у Великом рату кроз песму и сећање

Јавни час поводом Дана примирја одржан је 19. новембра 2019. године. Час на тему „Србија у Великом рату кроз песму и сећање“ припремили су и реализовали Славица Бован, Стаменка Бојовић, Маријана Милекић и Матеја Лалић, са ученицима 8/2, 5/1, 7/1 и 7/2 одељења.

Присутни су видели презентацију у којој је приказан историјски развој догађаја и од ученика 8/2 чули какав су утицај поједини догађаји имали на савременике и потомке, како у Србији, тако и ван ње. Чули су песме које су испевали српски војници у изгнанству. Група певача ученика седмог разреда, отпевала је песму „Креће се лађа француска“ уз инструменталну пратњу наставника Матеје Лалића и ученика Николе Ђурђевића 7/1 и Луке Милинковића 8/2. Они су одсвирали и песму „Тамо далеко“. Ученице Стефана Андолшек и Ђурђина Ђокић 7/2 говориле су стихове песама „Међу својима“ - Владислава Петковића Диса и „Плава гробница“ - Милутина Бојића. Док су ученици 5/1 делили Наталијину рамонду, припремљену за ову прилику, присутни су учествовали у пригодном квизу којим су могли да провере своје знање из ове области. Час је завршен песмом уз велико задовољство и учешће свих присутних. Општи утисак је да су присутни са великим занимањем пратили све делове часа и активно учествовали у квизу.

Посета наше школе ОШ „22. децембар“ у Доњој Трепчи - 02. децембра 2019. године. Јавни час поводом Дана примирја. Час на тему „Србија у Великом рату кроз песму и сећање“ припремили су и реализовали Славица Бован, Стаменка Бојовић, Маријана Милекић и Матеја Лалић са ученицима 8/2, 5/1, 7/1 и 7/2 одељења.

Хвала домаћинима!

Срђан Милошевић рођен је у Чачку 1982. године. Завршио је ОШ „Татомир Анђелић“ (тада се звала ОШ „Милан Милошевић – Ћопо“) 1997. године, као ученик генерације. После завршене гимназије у Чачку 2001. године, такође добивши признање ученик генерације, уписао је студије историје на Филозофском факултету у Београду. После завршетка основних студија на истом факултету је уписао докторске студије и стекао звање доктора историјских наука, 2016. године. После доста година поново се посветио студијама овога пута – права, па је 2020. године дипломирао на Правном факултету Универзитета „Унион“ у Београду. Од 2009. године запослен је у Институту за новију историју Србије, данас у звању научног сарадника. Усавршавао се и на студијским боравцима на универзитетима у Лајпцигу и у Јени. Бави се историјом Југославије, претежно темама економске и правне историје, као и историје политичких идеја. Још од студентских дана био је ангажован као студент-сарадник, а касније и као предавач у Истраживачкој станици Петница, где је и данас члан програмског савета за семинар историје. Од 2016. до 2020. године био је секретар редакције научног часописа Токови историје, који издаје институт на којем је запослен. Од октобра 2020. године члан је уредништва часописа Правни записи, чији је издавач Правни факултет Универзитета „Унион“. Један је од оснивача и председник Центра за историјске студије и дијалог, невладине организације чији је циљ примена сазнања историјске науке у изградњи демократског и толерантног друштва. Објавио је већи број научних радова, као и књигу Историја пред судом. Историјски и правни аспекти у рехабилитацији кнеза Павла Карађорђевића, Београд, Фабрика књига, 2013. године.

Зашто учимо историју?

Као што је случај са сваким предметом који се налази у нашим школским програмима – „учимо за живот, а не за школу“. Како нам историја, која се бави људима који више нису живи и догађајима који су давно прошли, може бити корисна за живот, за наше свакодневно постојање и деловање? Да ли је

знање о прошлости само део „опште културе“ или има и некакву практичну примену?

Прво што морамо да имамо у виду јесте да је историја наука. Она је хуманистичка наука, што значи да се бави човеком и његовим постојањем у друштву и то у прошлости. Будући да је историја наука она представља одређено знање о прошлости. До тог знања долази се проучавањем „остатака“ прошлости које називамо историјски извори. И управо је ту скривен први и основни практични значај изучавања историје као наставног предмета: потребно је разумети да је све што се зна о прошлости резултат проучавања, критичке анализе историјских извора, довођења у везу са другим изворима – писаним и материјалним, дакле – једног интелектуалног напора који се, када се усвоји, може непосредно применити у свакодневном животу. Када гледамо телевизијски програм, читамо вести, чујемо неку информацију, ако смо били пажљиви када смо учили историју, знаћемо да застанемо и да покушамо да то што смо чули или прочитали критички проверимо. Каже се, са пуно разлога, да „ниједна историја није боља од својих извора“. То значи да знање можемо имати само о стварима које можемо проверити. Ако нешто не можемо проверити – морамо поступати са свешћу да можда то што не можемо проверити није ни тачно.

Из овога произилази други важан практични значај учења историје: развијање толерантног става према другачијем мишљењу. У стварном животу постоје многе ствари које као појединци не можемо проверити. О таквим стварима најчешће можемо имати мишљење, али не и поуздано знање. Ако смо научили да су наше сазнајне могућности ограничене (некада једноставно нема довољно извора), онда би било неразумно тврдити да знамо нешто што само можемо претпостављати. У таквој животној ситуацији морамо бити толерантни и према другачијим претпоставкама, чак и онима које су потпуно супротне нашим: ако немам јак и поуздан доказ за неку тврдњу, шта ми даје право да ту тврдњу намећем другоме? Историја, пошто зависи од онога што нам је прошлост „оставила“, одлична је „учитељица живота“ у смислу да нас подучава да постоје ствари које, једноставно, не можемо са поузданошћу знати. То је ослобађајуће, јер нас ослобађа терета да о свему морамо да имамо став: не морамо и, штавише – не можемо и то је сасвим у

реду. Али се тада не смемо ни понашати као да знамо, као да смо све сазнали и своје непроверљиво мишљење наметати као „истину“.

Историја је важна и као идентитетска наука. Али, идентитетска, пре свега, у једном веома широком смислу. Изучавање историје помаже нам да схватимо да као појединци и групе нисмо изолована острва, већ да смо у сталној интеракцији и контексту са другима. Основни идентитетски смисао историје је да нас позиционира као део човечанства. На великој светској позорници дешавају се догађаји различитог значаја. Неки од тих догађаја, који су се одвијали хиљадама километара далеко, опредељују судбину читавог човечанства или његовог већег дела. Историја нам помаже да схватимо ту општу повезаност у јединствену заједницу коју зовемо – човечанство.

Када учимо о људима из прошлости увек задржавамо свест да смо са њима део јединственог светског искуства: реч је о људима који су се борили за опстанак, суочавали се са изазовима да обезбеде материјалне услове да преживе и да напредују, волели и мрзели, играли се и борили у биткама, имали породице и маштали о будућности – укратко: живели као што то и ми чинимо данас. Али њихови су начини живота, чак на истом простору, кроз историјско постојање, били различити од нашег данашњег начина живота. Некада су обожавали много богова, лакше посезали за оружјем, другачије замишљали породичне односе и родне улоге... Другим речима: толико исто и толико различито од нас, данашњих људи. Али, „сазнање да су такве ствари заиста постојале код људи који су нам по много чему схватљиви и блиски помаже нам да се ослободимо тираније садашњице, уверења да су наше сопствене навике у делању и мишљењу непроменљиве и помисли да не постоје друге могућности. У томе се састоји ослободилачка моћ прошлости“. Ослободилачка, а не обавезујућа! Сазнавање прошлости нас упозорава да не постоји једно статично стање које ће вечно трајати. То сазнање чини да живимо „у миру“ са неминовношћу промена. Историчност је синоним за промену кроз трајање, а не за окамењену и непроменљиву стварност.

Енигматске одељењске новине – Пројектна настава

Ученици трећег разреда ИО Остра у оквиру пројектне наставе обрадили су тему „Енигматске одељењске новине“. Циљ овог пројекта јесте упознавање ученика са различитим енигматским формама, састављање неких од форми од стране ученика и уређивање енигматског дела одељењског часописа.

Ученици су се кроз разне активности упознали са садржајем дејих часописа, а онда су самостално осмислили неколико енигматских форми: осмосмерке, укрштенице и ребусе.

Осмосмерка

Д	У	Ж	О	Г	З	Б	А	К	А
А	Е	А	А	О	У	З	В	О	З
С	А	Т	И	Л	Б	Р	И	Г	А
К	Р	И	Е	У	И	Т	О	М	О
А	О	Н	К	Б	О	Л	Н	К	А
О	Б	А	Л	О	Н	О	К	А	Т

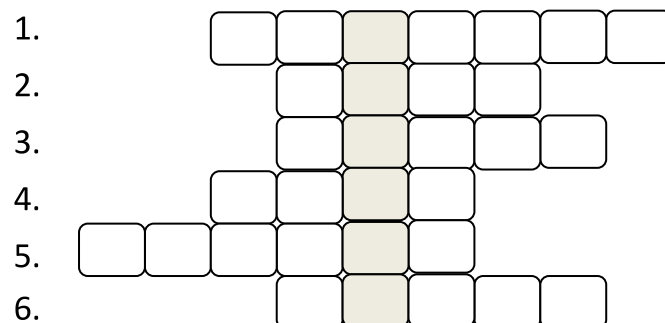
Пронађи следеће речи у осмосмерци: азбука, авион, Атина, балон, бака, бол, воз, голуб, даска, дете, дуж, жал, зуби, нокат, роб, сати, Томо, зима, брига.

Коначно решење: око

Осмосмерку осмислио Никола Тресач, ученик трећег разреда ИО Остра
Ментор: Маријана Симовић, учитељица

Укрштеница

1. Главни град Србије;
2. Велика животиња са великим ушима;
3. Велика змија;
4. У причама је најпаметнија птица;
5. Може да буде на линије или квадратиће;
6. Најумиљатија животиња.

Решење укрштенице: 1. Београд, 2. Слон, 3. Кобра, 4. Сова, 5. Свеска, 6. Мачка

Коначно решење: оловка.

Укрштеницу осмислио Никола Тресач, ученик трећег разреда ИО Остра
Ментор: Маријана Симовић, учитељица

Ребуси

БА + `ДЕДА

Д=Б

— — — —

Т + `ДЕТЕ

Е=А

— — — —

Д + `МАТЕ

А=Е

— — — —

Полугодишњи извештај библиотекара

Нова школска година са собом је донела многобројне проблеме и потешкоће. Због новонастале ситуације широм света, школски системи доведени су у тешку позицију. Управо због овога је ток првог полугодишта знатно измењен.

Пријем ђака првог и петог разреда, одржан је 31. августа 2020. године, уз поштовање свих епидемиолошких мера. Већ 1. септембра 2020. године примењен је нови начин рада и одржавања наставе. Ученици млађих разреда матичне школе и ученици издвојених одељења подељени су у групе од по 15 ученика. Ђаци од првог до четвртог разреда у школу су ишли свакодневно, без икаквих прекида. У старијим разредима наше школе уведен је другачији начин рада. Професори и ученици један дан су проводили у учионицама, док су наредни одржавали преко „Googl classroom“ платформе. Такође, ученици су били подељени у групе од по 15 ученика. Настава у школи спровођена је уз строго поштовање свих прописаних мера. Због смањеног броја ђака у школи, смањена је и посета школској библиотеци.

Услед ове тешке ситуације пронађено је решење за одржавање јубиларних 20. „Међународних мрчајевачких песничких сусрета“, који су одржани 27. септембра 2020. године. Наравно, ова манифестација није могла имати већи број учесника, због вируса Covid-19, па је број учесника редукован и манифестација сведена на један дан. Сви учесници придржавали су се мера (носили су заштитне маске и држали су прописана растојања). На овим јубиларним сусретима званично је отворен Песнички парк, као и Песнички трг. На новоо-

твореном тргу додељена је награда „Повеља Мораве“. Добитници награде, за целокупан песнички рад, су: Братислав Миловановић, Милош Јанковић из Београда и Ранко Предановић из Бања Луке. Награде за млађе учеснике освојили су ученици наше школе.

Ова ситуација је пружила могућност за индивидуални рад са ученицима, који имају потешкоће у читању и писању. Ученици су радили са учитељима, педагогом и библиотекарком. Заједно су радили у школској библиотеци, на побољшању читања и писања.

Анкета о библиотекачком пословању почела је 12. октобра 2020. године. Од почетка школске године свакодневно су рађени стручни библиотекачки послови, издавање и примање монографских публикација, као и упис монографских публикација у књигу инвентара.

Школски библиотекар присуствовао је семинарима у матичној служби градске библиотеке „Владислав Петковић Дис“ 9. и 22. октобра 2020. године.

Настављена је ревизија библиотекачког фонда, а 4. новембра 2020. године састала се комисија за ревизију, ради договора о даљем раду, у овом епидемиолошком „кризном тренутку“. Од 6. новембра почело је сређивање библиотекачког простора, док је 16. новембра 2020. године почела реконструкција библиотеке. Ова реконструкција донела је знатно проширење библиотеке. Библиотека је добила нови изглед, а наставак уређења очекује се у другом полугодишту 2021. године.

Школски библиотекар Светлана Вукосављевић

ТЕЛЕВИЗИЈА као средство образовања

Мислим да када би телевизија чији је утицај страшно опасан, могла да буде, сасвим супротно, једно значајно средство образовања. Школа би требала да научи децу како да користи телевизију, било да се ради о емисијама или о рекламама. Потребно је да им се објасни каква се корист може имати од ње, као што им треба указати и на сегмент који не служи ничему.

Када схвате да стицање материјалних добара није највиши циљ у животу, и да су вредности препоручиване у емисијама и рекламама у противречности са оним вредностима о којима уче у школи, то ће већ бити нешто. Уместо што се школа понаша као да телевизија уопште не постоји, школа би морала деци да предложи дискусије о емисијама и идејама, добрим или лошим, које су им понуђене.

Морала би да организује педагошке програме, чији би задатак био да од деце начине гледаоце способне за критичко промишљање, и то од најранијег узраста. Требало би им дати да користе видео опрему и да праве мале представе и рекламне спотове, како би и сами постали свесни да је уз помоћ једне камере сасвим лако преобразити и деформисати стварности бити креатори исте.

Медиј који је обележио другу половину 20 века, окупирао људски ум и све што чини живот човека, уз телевизор се добро спава, чита, учи, ужива се у новогодишњем програму који се потом уз уживање препричава, има своје предности и мане, веома је моћан, служи за образовање и васпитање, а средство је за манипулацију и индоктринацију људи, телевизија је нешто што доминира у животу скоро свих људи. Постоји утисак да је интернет смањио гледање телевизије, али поред компјутера у свакој кући налази се и по минимум један телевизор. Може ли неко да замисли укидање телевизије и интернета на недељу дана? Бег од свих недаћа су на пример шпанске сапунице, уз које преко 2,5 милијарди људи проводи своје слободно време.

Слобода информисања, као и слободан проток информација и идеја, без обзира на границе и без уплитања органа власти, имају кључни значај за сваку демократију. Плурализам медија, то јест постојање мноштва независних и самосталних медија који одражавају најширу могућу разноврсност мишљења и идеја неопходни су за практично остваривање те слободе. Транспарентност медија је главни услов за очување и јачање плурализма медија.

Упоређивањем датих дефиниција утврдило се да су масовни медији једна веома комплексна институција која преко својих средстава утиче на наш свакодневни живот и мења га, утиче на формирање наших моралних ставова, убеђења и свега онога што би требало бити резултат нашег критичког преиспитивања ствари које нас окружују, а не само готов производ који нам се сервира.

Зато, драги моји, расуђујте, вреднујте, мерите све што прочитате или чујете! Не упадајте у замку масовних медија, већ развијајте критичко мишљење и расуђивање и формирајте сопствене ставове ма какви они били, али барем су плод вашег промишљања.

Милан Поповић, педагог

Школа у доба короне

Пандемија КОВИД 19 је променила свет. Дотадашње функционисање је сасвим измењено а рестрикције које су уведене у покушају да се спречи ширење вируса су у већини земаља још на снази.

Последице по ментално здравље људи, услед измењених услова живота насталих због пандемије, су предмет многих истраживања. Због проглашења ванредног стања, живот се сасвим променио, а реакције људи су различите. Србија је протеклих година имала више ванредних стања и ситуација, па је психолошко функционисање људи овде већ оптерећено трауматским догађајима из скорије историје.

Писано је пуно текстова о томе како реагујемо на ову ситуацију, са конкретним саветима како помоћи себи и другима. И ако је на почетку пандемије било важно како реаговати у ситуацији појачаног страха и неизвесности, сада се појављује проблем навикавања на околности које су већ дуже измењене, а крај се не назире.

Како су промене настале у свим сферама живота, тако су и школа и школски живот претрпели промене. Код нас је ванредно стање проглашено средином марта 2020. године а школе су одмах прешле на онлајн наставу. Морам признати да је тај почетак обећавао и без обзира колико је било почетничких грешака, постојао је ентузијазам код наставника који су веровали да у ванредној ситуацији најбоље што могу да ураде је да

наставе да раде свој посао. Рад у ванредним околностима је отежан разним факторима. Пре свега, сви учесници у школском животу су претрпели своје лично/индивидуално навикавање и имали свој „одговор“ на новонасталу ситуацију. У школском животу прилагођавали су се и одрасли и деца, и наставници и родитељи и ученици. Неки људи се прилагођавају лакше, неки теже, а свако се прилагођава на начин који му је најлакши чак иако он није најоптималнији. Када је реч о деци они имају сопствене механизме навикавања али се углавном прилагођавају на начин на који то ради цела породица.

Од марта до септембра 2020. године настава са ученицима се одвијала онлајн. Релативно брзо смо се организовали и прешли на овај вид наставе. Потешкоће су биле различите, а најтеже је било доћи до свих ученика. Стручна служба је пратила рад, била је подршколагема и ученицима. Наставници су изнели своја запажања у априлу 2020. година када смо испитивали ефекте наставе на даљину. Неки наставници су сматрали да је овакав начин рада добар за осамостаљивање ученика, неки су изразили сумњу у самостални рад ученика, али су се сви сложили да је једна од највећих тешкоћа немогућност реалне повратне информације, односно немогућност провере шта је ученик усвојио на часу.

Почетак 2020/21. је био другачији, препоруке и инструкције су биле да час траје пола сата, да ученици буду подељени на групе где ће у свакој групи бити до 15 ученика и да само редовна настава буде „уживо“, а остале активности онлајн. Наша школа је за ученике од 1. до 4. разреда организовала наставу по групама, где су обе групе у истом дану, једна има 3 часа, друга 4. Ученици од 5. до 8. разреда су такође подељени у групе и у школу иду сваки други дан. Остављена је могућност да ученици иду само онлајн.

Сам опис начина рада делује компликовано, можете мислити колико је компликовано када се спроведе у пракси. Пошто се ради о основној школи, заиста је највећи проблем несамосталност ученика, неконтинуирано праћење ученика који иду сваки други дан и скраћени боравак у школи. Родитељи морају пуно да се ангажују, како би дете испратило све активности, што доводи до повећаног незадовољства родитеља.

Школа у доба короне је покушај прилагођавања новонасталој ситуацији. Сигурно да постоји пуно тога што се може унапредити у оваквој настави, али је важно разумети да смо сви на непознатом терену и да се сналазимо најбоље могуће. Очување менталног здравља је увек приоритет, јер кад пандемија прође имаћемо проблем последица које ће остати.

Дејана Кићановић, дипл. психолог

ИЗВЕШТАЈ

Хуманитарна акција у ОШ „Татомир Анђелић“

Поводом Међународног дана борбе против сиромаштва, који се обележава 17. октобра, ОШ „Татомир Анђелић“ организовао је хуманитарну помоћ под слоганом „Људи великог срца“. Акција је посвећена деци социјално угроженог статуса, као и њиховим породицама. Тим за социјалну заштиту неше школе позвао је све људе великог срца да се одазову овом хуманом чину и донирају све оно што сматрају корисним: помоћ у виду прехранбених производа, одеће, обуће.

„Ваше мало, некоме значи много!“

Акција се спровела три дана 19, 20. и 21. октобра 2020. године, у термину од 08:00 до 12:00 часова уз поштовање свих епидемиолошких мера.

Улазак у школску зграду је био забрањен.

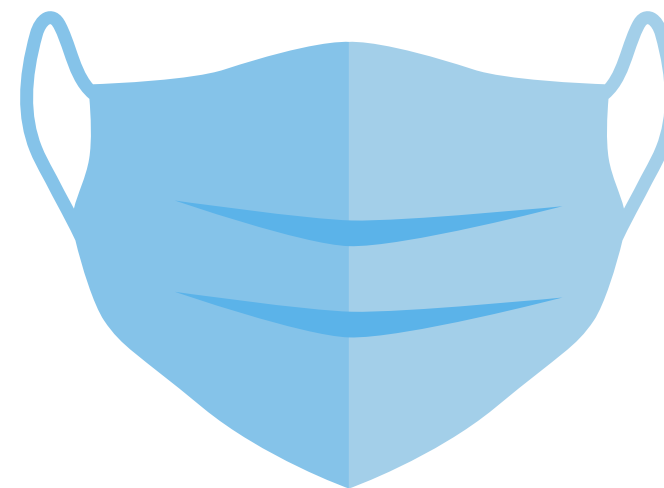
Звахваљујемо се свима који су учествовали у акцији

СРЕБРНА МАСКА

ДОНАЦИЈА УЧЕНИЦИМА ПРВОГ РАЗРЕДА

У жељи да помогну и подрже основне школе широм Србије, Фондација Новак Ђоковић је у сарадњи са компанијом Колоид и Галеника фармацијом, а уз подршку Привредне коморе Србије донирала 100.000 пакета за заштиту здравља ђацима првих разреда свих основних школа у Србији.

Пакете, који укључују „Сребрну Маску“ – баријерну маску са интегрисаним јонима сребра и зеолитом и гелове за суво прање руку са јонима сребра, као заштиту од патогених организама, добило је 64.175 првака из 1263 основних школа у 17 школских округа широм Србије током месеца октобра 2020. године.

Имајући у виду тренутну пандемију глобалних размера, а свесни епидемијске ситуације и на територији Републике Србије, реализатори пројекта Галеника фармација и компанија Колоид уз подршку Привредне коморе Србије (ПКС), развили су нови, побољшани вид заштите и креирали самочишћећу „Сребрну маску“ – производ обogaћен сребрним јонима и зеолитом, који су поуздана природна заштита од патогених микроорганизама. Јони сребра и зеолит су ултразвучном јонизацијом интегрисани у тро-слојну баријерну тканину и имају јако својство неутрализације патогених микроорганизама.

